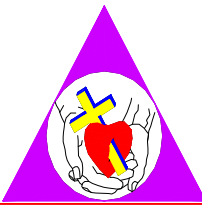

သခင်စကား

The LORD'S Word

ဘေဒနာလ၌ လူတို့သည် စင်ကြယ်သော ဩဝါဒကို ရှားမခံနိုင်ဘဲ
ဖားတတ်သော ရှားရှိလျှင် မိမိတပ်မက်ခြင်း အစဉ်း ဖျားဖြားသော
ဆရာတို့ရှောက်ဆို လိုက်ကြလိမ့်မည်။ ဆရာတရားကို ရှားမထောင်ဘဲ
အညွှန် စကားကို ရှားထောင်၍ လွှဲဆွားကြလိမ့်မည်။ ၂ပိ ၄:၃-၄

မင်းကောလိန်လွင်စိစဉ်ထုတ်ဝေသည်

အမှတ်စဉ် (၁၀၃) မတ်လ ၂၀၁၀ ခုနှစ် ဓမ္မဒါန (လစဉ်ပထမ တရားဋီကာတိုင်း အခမဲ့ဖြန့်ချိသည်)

ကဏ္ဍကိုကျေပွန်ဇေ Samuel Soe Lwin

ပန်းမာလာစုံ ဆင်းနဲ့ထုံမွှေး ၊ မွေလေကြမ်းဝယ် မျောလွင့်ပါလည်း
မပါယ်အစွမ်း သူ့ရန်ဟာ မွှေးနေတုံး၊ သူရိန်နေခြည် စစ်ချီလေတိုင်း
တိမ်တိုက်ဖုံးရုံ အဖြစ်မျိုးဖန်လည်း ၊
မပါယ်အလင်း နေ့ရက်အစဉ် သူဆောင်ကျဉ်း။
သက်ရှိလူသား ကတိမျှားလျှက် ၊ ထင်တိုင်းပြုချေ ကျိုးဆက်ထွေအကြား
အလင်းမဲ့ အသက်တာ မဖြစ်သင့်ပါ။

“ယေရှုနာမ” လှလင်စေ၏ကျေးဇူးတော်
စိန်ခေါ်စွဲ စိုင့်ပွဲရပ်ပြီ
ညာဖြတ် လက်သီး တစ်လုံးတည်း။

ကဏ္ဍ မိုင်ဝါဝါအောင်(ခ)ဝါဝါ

ပန်းချီကား တစ်ချပ်ဟာ စကားလုံး မပါတဲ့ ... ကဏ္ဍ
သံစဉ်တွေ မပါတဲ့ စာသားဟာလဲ ... ကဏ္ဍ
ရင်ထဲက ခံစားချက်နဲ့ ရေးကြလိုက်မယ်ဆိုရင်လဲ ... ကဏ္ဍ
လောကကြီးရဲ့ အကြောင်း ကောက်နှုတ်ရေးရင်လဲ ... ကဏ္ဍ
အဖြစ်အပျက်တွေကို ရေးရင်လဲ ... ကဏ္ဍ
ဒီဘဝမှာ သင့်အတွက် လှပတဲ့ ကဏ္ဍတစ်ပုဒ် မဖြစ်ခဲ့ရင်
တမလွန် ဘဝအတွက် ကာရံညီ၊ စာစီကြ အမိပွယ်တွေ
ပြည့်စုံပြီး လှပတဲ့ဘဝ ကဏ္ဍ တစ်ပုဒ် ဖြစ်ရအောင်
သခင့်စကား နှာခံလိုက်လျှောက်လိုက်ပါ အဆွေ။

“မိတ်တူ” (မင်းထွန်းသက်လွင်)

ငါသာ ရုပ်ချော ခွဲရင်၊ ငါ့နောက်ကို ကောင်မလေးတွေ လိုက်လာမယ်။
ငါသာ ဥစ္စာပေါ ခွဲရင်၊ ငါ့နောက်ကို လောဘသားတွေ လိုက်လာမယ်။
ငါသာ စီးပွားရေးအောင်မြင်ခဲ့ရင်၊ ငါ့နောက်ကို လုပ်ငန်းရှင်တွေ လိုက်လာမယ်။
ငါသာ ရှေ့နေကောင်း ဆိုရင်၊ ငါ့နောက်ကို အမှုသည်တွေ လိုက်လာမယ်။
ငါသာ အဆိုတော်ကောင်း ဆိုရင်၊ ငါ့နောက်ကို ထုတ်လုပ်သူတွေ လိုက်လာမယ်။
ငါသာ သရုပ်ဆောင်ကောင်း ဆိုရင်၊ ငါ့နောက်ကို ဒါရိုက်တာတွေ လိုက်လာမယ်။
ငါသာ ... ငါသာ ... ငါသာ ...

ဒီလိုနဲ့ စိတ်ကူးတွေယဉ် ပီတိတွေရွှင် လမ်းတွေလျှောက်ရင်း
လမ်းဆုံးလည်းရောက်တော့ ၊ နောက်လှည့်ကြည့်
ငါ့ရှေ့မှာ ဘယ်သူမှ မရှိ ၊ ငါ့နောက်မှာ ဘယ်သူမှ မပါ
ငါလည်း ရှေ့တိုးရ ခက် ၊ နောက်ဆုတ်ရ ခက်
ငရဲ လမ်းမပေါ် အထက် ... ။

ခဲယင်းခက်ခဲချိန်များ၌ပင် ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်းခြင်းကို ပြုပါ (အန်ဒရူး)

မိလပ်၊ ငှေး၌ ရှင်ပေါလုက “သခင်ဘုရား၌ အစဉ်မပြတ် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြလော့။”
ကျွန်ုပ်တို့သည် ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတိုင်း၌ အမှန် ဝမ်းမြောက်နိုင်ပါသလား။
ကျမ်းစာက အောက်ပါ နည်းလမ်းများ ကို အကြံပြုပါသည်။

အဘယ်အရာကိုမျှ မစိုးရိမ်နှင့်။ စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့် မည့်သည့် အရာမျှ မပြောင်း
လဲနိုင်ပါ။ ဘာမျှပြုလုပ်ခြင်းမရှိဘဲ ဆုပုဂံနေခြင်း မျှသာ ဖြစ်သည်။ စိုးရိမ် ပူပန်သူ
အဖြစ် မွေးလာသူ မည်သူတယောက်မျှ မရှိပါ။ စိုးရိမ်ပူပန် ခြင်းသည် သင်ယူ ခြင်းမှ
တုန်ပြန်မှုဖြစ်သည်။ သင့်မိဘများ ထံမှ သင်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။ သင့်နှင့် ဂုဏ်ရည်တူ
သူများထံ မှသင်ယူသည်။ အတွေ့အကြုံများမှ သင်ယူသည်။ ဤကား ကောင်းသော
သတင်း ဖြစ်သည်။ အမှန်မှာ စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းသည် သင်ယူ ရရှိ သကဲ့သို့ မသင်ယူ
ဘဲလည်း ရရှိနိုင်သည်။ သင်သည် မည်ကဲ့သို့ မသင်ယူသနည်း။ ယေရှုက “ထိုကြောင့်
နတ်ပြန်အဘို့ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ နတ်ပြန်နေသည် မိမိအဘို့ စိုးရိမ်လိမ့်မည်။

ယခုနေ့၌ရှိသော မကောင်းမသင့်သောအရာသည် ယခု နေ့ကို လောက်
ပေ၏။” (မ၊ ၆:၃၄) သူက သင်၏ ထီးကို မိုး စတင် မရွာမချင်း မဖွင့် ရဟုဆိုပါသည်။
နတ်ပြန် အဘို့ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ တနေ့တာ အချိန်အတွက်သာ အသက်ရှင်ပါ။

အရာခပ်သိမ်းအတွက် ဆုတောင်းပါ။ နောင်အခါ စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းအစား
ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် သင်၏အချိန်ကို အသုံးပြုပါ။ စိုးရိမ်ခြင်း နှင့် အမှု သင်သည်
ဆုတောင်း လာသောအခါ သင်၌ စိုးရိမ်စရာ အကြောင်း အားလုံး လျော့နည်း လာပေ
လိမ့်မည်။ အချို့သော သူများက ဘုရားသခင် သည် ဘာသာရေး အမှုများ၌ သာလျှင်
ဂရုပြုတော်မူသည်ဟု ထင်ကြသည် စသဖြင့် မည်ကဲ့သို့ လူများကို ကျွန်ုပ်
အသင်းတော်သို့ ခေါ်ဖိတ် ရမည်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ဆယ်ဘုံတစ်ဘုံ အမှုအရာများ၌သာ
စသည် တို့ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် ကားအတွက် ပေးဆပ်ရန်အမှု၌ လည်း စိတ်
ဝင်စားခြင်းရှိပါသလား။ ဟုတ်ကဲ့။ စိတ်ဝင်စားခြင်းရှိပါသည်။ သင့်အသက်တာ၏
အသေးစိတ်အရာ အားလုံးတို့ကို သူသည် စိတ်ဝင်စားတော်မူသည်။ သင်ကြံတွေ့
နေရသော မည်သည့်ပြဿနာမဆို သင်သည် ဘုရားသခင်ထံ ယူဆောင်လာနိုင်သည်
ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ် သည်။

အရာခပ်သိမ်း၌ ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်ပါ။ သင်သည် ဆုတောင်း
သော အခါခါ သင်သည် ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့် ဆုတောင်းသင့်သည်။
ကျန်းမာခြင်း အရှိဆုံး လူတိုင်း၌ စိတ်လှုပ်ရှားမှုမှာ ချစ်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကျေးဇူး သိ ခြင်း
ဖြစ် သည်။ ၎င်းသည်သင်၏ ခံနိုင်ရည်ကို တိုးတက်စေသည်။ ၎င်းသည် သင်၌ စိတ်စိမ်းမှု
သာ၍ ခံနိုင်ရည်ရှိရန် နှင့် စိတ်မကျန်းမာခြင်း၌ ခံနိုင်ရည်မရှိခြင်းကို လျော့နည်း စေရန်
ပြုလုပ်ပေးပါသည်။ ကျေးဇူးသိတတ်သော သူများသည် ပျော်ရွှင်ခြင်း ရှိကြသည်။
သို့သော် ကျေးဇူးသိတတ်ခြင်းမရှိသော သူများ၌ကား စိတ်ပျက် စရာသာဖြစ်သည်။
သူတို့ ပျော်ရွှင်လာအောင် ဘယ်အရာကမျှ မပြုလုပ်ပေးနိုင်ပါ။ သူတို့ ဘယ်သော
အခါမျှ စိတ်ကျေနပ်ခြင်း မရကြပါ။ မည်သည့် ကောင်းသောအရာများက သူတို့
ကျေနပ်စေရန် မပြုနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် သင်၌ ကျေးဇူးသိတတ်ခြင်း အပြုအမူအသီးကို
ရိတ်သိမ်းရသော် အရာရာတိုင်း ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါ။ ၎င်းသည် သင့် အသက်
တာရှိ မိမိများကို လျော့နည်း သက်သာစေလိမ့်မည်။

မှန်သောအရာများကိုသာ စဉ်းစားတွေးတောပါ။ သင့်၌ စိတ်စိမ်းမှုကို သင့်
အသက်တာတွင် လျော့နည်းလိုသော် သင်၌ စဉ်းစား တွေးတောသောအရာများကို
ပြောင်းလဲပစ်ရမည်။ သင် စဉ်းစားသောအရာက သင်၌ မည်ကဲ့သို့သော ခံစားစိတ်ကို
ဖြစ်စေပြီး၊ သင့် ခံစားစိတ်ကလည်း သင့် အပြုအမူကို ဖြစ်စေရန် ဆုံးဖြတ်သည်။
ထို့ကြောင့် ကျမ်းစာက သင်ကြားပေးသည်မှာ သင့်အသက်တာကို ပြောင်းလဲလိုသော်
သင် စဉ်းစားသောအရာများကို သင်ပြောင်းလဲရန် လိုသည်။ ဤအရာ၌ သင်သည်
ဘယ်နေရာ၌ ပြောင်းလဲမည်ကို အသိစိတ်နှင့် ရွေးချယ် ဆုံးဖြတ်ချင်းကို ပြုရလိမ့်မည်။
မှန်သောအရာများကိုသာ စဉ်းစားရန် သင်ရွေးချယ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ ရွေးချယ်သောအရာ
စဉ်းစားသော အရာများသည် စိတ်စိမ်းမှုကို ဖြစ်စေသော အရင်းခံ အကြောင်း ဖြစ်
သည်။ အပေါင်းလက္ခဏာ ဆောင်သောအရာနှင့် ဘုရားသခင် ၏ နှုတ်ကပတ်တော်
အပေါ်၌သာ ကျွန်ုပ်တို့ အာရုံစိုက်ရန် လိုအပ်သည်။ မစိုးရိမ်ခြင်း၏ အကျိုးကား
အဘယ်နည်း။ အရာခပ်သိမ်း၌ ဆုတောင်းခြင်း၊ ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်းခြင်း၊ မှန်သော
အရာများ၌သာ အာရုံစိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အကျိုးရလဒ်အဖြစ် ရှင်ပေါလုက ကျွန်ုပ်
တို့အား ဆိုသည်မှာ” လူတို့၏အသိမှာ နားလည်နိုင်ခြင်းထက် သာ၍ အံ့ဘွယ်
ကောင်းသော ဘုရားသခင်၏ ငြိမ်သက်ခြင်းကို သင်သည် တွေ့ကြုံ ခံစား ရလိမ့်မည်။
သင်သည် သခင်ပေရှုခရစ်၌ ကိုးစားခြင်းကြောင့် သူ၏ငြိမ်သက်ခြင်းက သင်၏
စဉ်းစား တွေးတောသောအရာများ၊ သင့်နှလုံးသား တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်ခြင်းတို့ကို
ကွယ်ကာ၊ ခေါင်းမထိန်းသိမ်း တော်မူလိမ့်မည်။” အံ့ဘွယ် အာမခံချက် ဖြစ်ပါသည်။

သက်သေခံချက် (အား ချာ)အေးအေးဝင်း

ဤသက်သေခံချက်ကို ရေးနိုင်ဖို့အတွက် ကျွန်မရဲ့စိတ်ဓာတ်တွေကို
နှိုးဆော်ပေးနေတဲ့ ဘုရားရှင်ကို ကျေးဇူးတင်သလို ကျွန်မရဲ့ သက်သေခံချက်
ကို ဖတ်ရှုသူ အယောက်စီတိုင်း ခရစ်တော်ဘုရားရဲ့ ဘုန်းတော် အကြောင်းကို
ပိုမို သိရှိ ခံစားရပါစေလို ကျွန်မရေးဦးစွာဆုတောင်းရင်း သက်သေခံလိုက်ပါ

တယ်။ ကျွန်မဟာ မကြာခဏဆိုသလို ခရစ်တော်နဲ့ ဝေးဝေးသွားတယ်။ သခင်က ကျွန်မနဲ့ မဝေးပါဘူး။ ကျွန်မကသာ ရှောင်ပြေး နေမိတာပါ။ ဒါပေမယ့် သခင်က ကျွန်မကို သူ့ရဲ့နှလုံးသားဆီသို့ ရောက်အောင် လိုက်ဖမ်းခြင်းကို ကျွန်မ ခံစားရတယ်။ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ပြောရတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် သူနဲ့ဝေးတဲ့ အချိန်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မက သူနဲ့ ဝေးကွာလိုက်တဲ့အချိန်မှာ ကျွန်မရဲ့ နှလုံးသားကို အမြဲလှလောင်စေပါတယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ ပျော်စရာကောင်းတာတွေကို ရရှိရင်လဲ မပျော်ရွှင်နိုင်ဘူး။ ကျွန်မ ငြိမ်းချမ်းမှု မရှိခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်မဟာ ကျမ်းစာလဲ မဖတ်၊ ဆုလည်း မတောင်း၊ ဒီအတိုင်းဘဲ နေနေတဲ့ ရက်တွေကို ပြန်တွေးကြည့်မိတဲ့ ညတစ်ည၊ အဲဒီညက (၁၉-၆-၂၀၀၉) သောကြာနေ့ည (သား၃၅)ဖြစ်နေပါပြီ။ ကျွန်မရဲ့စိတ်ကို ခရစ်တော်ရဲ့ အလင်းရ တချက်၊ မရ တချက် ဖြစ်နေတယ်။ ဒါလဲကျွန်မထပြီ ဆုမတောင်းသေးဘူး။ အိပ်ရာထဲမှာဘဲ အိပ်လို့လဲ မပျော်ဘူး။ ဟိုတွေးဒီတွေး အတွေးပေါင်းများစွာနဲ့ ကျွန်မရဲ့စိတ်ကို ခြောက်ခြားနေတယ်။ ဒါဟာ ခရစ်တော်က ကျွန်မကို တိုက်တွန်းနေခြင်းပါလားလို့ ကျွန်မသိနေတယ်။ ကျွန်မရဲ့ စိတ် ရှုပ်ထွေးမှုကို ခရစ်တော်ထံမှာ အပ်နှံဖို့အတွက် သူဟာ တောင်းဆို နေတာပါ။

အလွတ်ရွတ်ထားဖူးတဲ့ ရထားတဲ့ ကျမ်းစာတွေကိုလဲ မရွတ်တာ(၇)လ ရှိနေပြီ ဆိုတော့ မေ့နေလို့ ကျွန်မ ရွတ်လို့မတတ်တော့ဘူး။ ကျမ်းစာအုပ်ထဲယူရမှာလည်း ပျင်းနေတယ်။ အဲဒါနဲ့ စိတ်နဲ့ ဆက်သွယ် ပြီး ဆုတောင်းမိတဲ့အခါမှာ ကျွန်မဟာ တော်တော် ကြာကြာဘဲ ခရစ်တော်နဲ့ ဆက်သွယ်လို့ မရဘူး။ ကျွန်မ အာရုံထဲမှာတော့ ဗလာကြီး သက်သက် တစ်ယောက်ထဲ စကားပြောသလို ခံစားရတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်မ ဆက်ပြီး ဆုတောင်းတယ်။ သခင်ယေရှု ဝိညာဉ်နဲ့ ကျွန်မရဲ့စိတ်ကို တို့ထိမှု ပေးပါ။ ကျွန်မကို ကိုယ်တော်အလိုရှိပါ ဆိုပြီး ဆုတောင်းတယ်။ ကျွန်မရဲ့ အာရုံဟာ မျောလွင့်သွားသလို ခံစားရတယ်။ ခရစ်တော်ရဲ့ဝိညာဉ် ရရှိလို့ တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မရဲ့ အာရုံထဲမှာ မည်းမှောင်နေခြင်း ခံစားရတယ်။ မကောင်း ဆိုးဝါးကြီးတွေ လျှာကြီး၊ သွားကြီးဖြူနေတာကို အာရုံထဲမှာ မြင်နေတယ်။ ကျွန်မလေ တကယ်ကြောက်လန့်နေတယ်။ ကြောက်စိတ်တွေ တဖျန်းဖျန်း ထနေခြင်းကို ခံစားရတယ်။ ဆက်ပြီးဆုတောင်းလေ ပိုကြောက် စရာ ကောင်း လာပါတယ်။ အင်မတန် နက်ရှိုင်းတဲ့တွင်းကြီးထဲကနေ ရုပ်ဆိုးဆိုး ဝါးဝါးကြီး တွေကို မြင်နေတယ်။ ပူလောင်ခြင်းကိုလည်း ခံစားနေရ တယ်။ ဒါနဲ့ကျွန်မ ဆုတောင်းခြင်းရဖို့ မေ့နေသလိုလဲ ဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်မ အားတင်းပြီး ကျွန်မရဲ့ လက်တွေကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဆုပ်ကိုင်ရင်း ဆုတောင်းနေပါလားဆိုတာ သတိထားလိုက်မိသည်။ တခဏမှတော့ တဖြေးဖြေးနဲ့ အမှောင်ထုတွေ ပျောက် သွားပြီး သန့်ရှင်းသော အလင်းရောင် ဝင်းဝင်း တောက်တောက်နဲ့ အတူ သခင်ကို ကျွန်မရဲ့ စိတ်ကူးအာရုံထဲမှာ ခံစားလိုက် ရတယ်။ ဒီတော့မှဘဲ ကျွန်မ ကြောက်စိတ်တွေ မရှိတော့တာကို သတိ ထားလိုက်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဆုတောင်းပြီး တစ်ညတာ ကာလကို နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော် သွားခဲ့ ပါတယ်။ နောက်နေ့ မိုးလင်းတော့ မျက်လုံးပွင့်တယ်ဆို ရင်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်က ထိုင်လျက်သား ဆုတောင်းဖြစ်ခဲ့တယ် တည်ငြိမ်နေတဲ့ စိတ်တွေနဲ့ ညက လိုတော့ သရဲလိုလို အကောင်တွေ မရှိတော့ဘူး။ မမြင်တော့ ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်မလိုမျိုး မခံစားရအောင် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အမှုသေးသေး လေးဘဲ ဖြစ်ဖြစ် ယေရှုထံမှာ အပ်နှံပါ။ ကိုယ်တိုင် ပြေရှင်းဖို့အတွက် အားသန်ရင် ဆုတောင်း ခြင်းတွေ ကျွန်မမလို သခင်နဲ့ မဝေးပါနဲ့နော်။ ကျွန်မ တို့က ကျယ်လောင်စွာ ပြောစရာ မလိုပါဘူး။ စိတ်ထဲကနေဘဲ တိုးတိုးလေး ညည်းတွားလိုက်မယ်ဆိုရင် သူ့သိနိုင် ပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ သက်သေခံချက် လေးဟာ ကျွန်မရဲ့ ထာဝရ ဘုရားရှင် ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ သက်သေခံချက် အားဖြင့် အားလုံးပေါ်ဘုရားရှင် ကောင်းကြီးပေးပါစေ။ (သုတ္တံကျမ်း ၃:၅-၆)

ကျွန်မနှင့်သူငယ်ချင်းများ

ကျွန်မမှာ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ရှိတယ်။ တစ်ယောက်က ဘောလုံးပွဲ ဝါသနာ ပါသူဖြစ်ပြီး၊ နောက် တစ်ယောက်ကတော့ နပန်းသတ်ပွဲကို စိတ်

ဝင်စားပါတယ်။ အဲဒီနှစ်ယောက်ဟာလဲ ဖုန်းပြောတိုင်း ဘောလုံး ဝါသနာပါသူက ဘောလုံးအကြောင်းကို သူက အရင် ဦးအောင် ပြောပါတယ်။ သူက အရင် မပြောမီလိုကတော့ နပန်းသတ်ပွဲကို ဝါသနာပါတဲ့ သူက ဦးစွာ နပန်းသတ်ပွဲအကြောင်း ပြောတော့တာပါဘဲ။ နပန်းသတ်ပွဲ ဝါသနာပါသူက ဘောလုံး အကြောင်း အရင် ဦးအောင် ပြောတဲ့သူ ပြောတဲ့ စကားကို နားထောင်ပေးရပါတယ်။ နားထောင်နေရင်းနဲ့ နားမခံနိုင်တော့တဲ့အခါမှာ အိပ်ချင်ပြီလို့ ပြောတတ်ပါတယ်။ အဲလို သူက အိပ်ချင်ပြီလို့ ပြောတော့ နပန်းသတ်ပွဲ ဝါသနာပါသူကို နပန်းအကြောင်း ပြောပြပါလို့ ပြောလိုက်တော့ အဲဒီ နပန်း ဝါသနာပါ သူလဲ စကားဝိုင်းထဲ ဝင်ပြောရင်းနဲ့ မအိပ်ချင်တော့ဘူးပေါ့။ အဲဒါနဲ့ တစ်နေ့မှာ ကျွန်မသူငယ်ချင်း နပန်းသတ် ဝါသနာပါသူနဲ့ ကျွန်မ စကားပြောဖြစ်တော့ ကျွန်မနဲ့ စကားပြောတာ၊ ကျွန်မက ဘာပြောသလဲ ဆိုတော့ အမျိုးသမီး တစ်ယောက်က ကျွန်မက အဆိုတော်။ ကျွန်မ သီဆိုတဲ့ ခေတ်ပေါ် မေဃသီချင်းလေးတွေ ဆိုခဲ့တာ ယုံကြည်သူ မြောက်များစွာ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်လက်ခံခဲ့တယ်။ ကျွန်မ သာလျှင် ကောင်းကင် နိုင်ငံ ရောက်မှာပါ။ နောက်အမျိုးသမီး တစ်ဦးလဲ ဘာပြောသလဲ ဆိုတော့ ကျွန်မကလဲ အလှူရှေ့စက် လက်နဲ့မကွာ ဆိုသလိုဘဲ ဘုရားကျောင်း ထိုင်ခဲ့တွေ၊ ဘုရားကျောင်း ပလ္လင်တွေ၊ နောက်ဆုံး ဘုရားကျောင်းမှာဆိုလဲ ကျွန်မကဘဲ လှူခဲ့တာ။ အားလုံး ကျွန်မ လက်ရာတွေပေါ့။ ဆင်းရဲသားတွေကိုလဲ ကျွန်မ လှူခဲ့တယ်။ မုဆိုးမ တွေလဲပေါ့။ အဲဒါကျွန်မ သာလျှင် ကောင်းကင်နိုင်ငံ ရောက်မဲ့သူပါ။ နောက်ဆုံး တစ်ယောက်ကတော့ ကျွန်မ အသင်းတော်ရဲ့ သင်းအုပ်လေ။ ကျွန်မ တရားဒေသနာ ခရစ်တော်ရဲ့ အကြောင်း ဟောပြောတိုင်း အသင်းတော်မှာ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည် လက်ခံသူတွေ များပြား လာတယ်။ ကောင်းကင် နိုင်ငံရောက် ရမှာကတော့ ကျွန်မ ပါဘဲ။ နောက်တော့ ကျွန်မလဲ ဧဝဂေလိဆရာပါ။ သမ္မာကျမ်းစာ မသင် ၂၈မှာ ပါတဲ့အတိုင်း သင်တို့သွား၍ ဧဝဂေလိ ပြောရမယ်ဆိုတဲ့အတိုင်း လူတိုင်းကို ခရစ်တော်ရဲ့ သီတင်းကောင်းကို ပြောခဲ့တယ်။ ကျွန်မ ပြောတဲ့ သူတိုင်းလဲ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်လက်ခံလာခဲ့ရတယ်။ အဲဒီတော့ ကောင်းကင် နိုင်ငံ ရောက်မဲ့ သူဟာ ကျွန်မ ပါဘဲ။ အမျိုးသမီးအဆိုတော်။ အမျိုးသမီးအလှူရှင်။ အမျိုးသမီး သင်းအုပ်ဆရာ။ အမျိုးသမီး ဧဝဂေလိ ဆရာ။ ဘယ်သူ ကောင်းကင် နိုင်ငံ ရောက်မှာလဲ။ ရှင်မသင်အခန်းကြီး ၁၈-၃၊ ငါအမှန် ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည်ပြောင်းလဲ၍ သူငယ်ကဲ့သို့ မဖြစ်လျှင် ကောင်းကင် နိုင်ငံ တော်သို့ မရောက်ရ။ သင့်အသက်တာမှာ သူငယ်ကဲ့သို့ ပြောင်းလဲပါ။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ရောက်ရမှာပေါ့။ အဲဒါနဲ့ ကျွန်မ သူငယ်ချင်းကို ပြောလိုက်တယ်။ ငါလဲ သခင်စကားစာစောင်မှာ ယုံကြည်သူတွေ ခွန်အားရစေဖို့၊ အပျင်းပြေစေဖို့ ထည့်လိုက်မယ်နော်။ ကျွန်မလဲ ယုံကြည်သူတွေ အပျင်းပြေစေဖို့၊ ခွန်အားရစေဖို့ ဝေငှ လိုက်ပါတယ်။ ဆက်လက်၍ ကြိုးစားနေမည်။ စာဖတ်သူများပေါ် ဘုရားရှင် ကောင်းကြီး ပေးပါစေ။ **Blessing Htay**

ကျေးဇူးတော်မင်္ဂလာမှတစ်ပါး အခြားသောမင်္ဂလာ ကျွန်မမှာ မရှိပါ

ကျွန်မ အသက်တာမှာ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်လက်ခံပြီးနောက်မှာ ခရစ်တော်ပေးသော ကယ်တင်ခြင်း ဆုကျေးဇူး၊ အပြစ်လွတ်ခြင်း ဆုကျေးဇူးကို ရရှိခဲ့သည့်အပြင် အသက်တာနေ့စဉ်လုပ်ဆောင်မှု တိုင်းမှလည်း ခရစ်တော်၏ ကျေးဇူးတော် မင်္ဂလာများစွာ ခံစားခဲ့ရပါတယ်။ တချို့ကို ကျွန်မ သက်သေခံပါရစေ။ ကျွန်မကို ဘုရားရှင်သည် သာမန်အမျိုးသမီး (အောင်မြင် ကျော်ကြား နေသူ မဟုတ်ပါ) အဖြစ် ထားခြင်းအတွက်ပင် ချီးမွမ်းမိပါတယ်။ ကျွန်မကို (၁၀)တန်း အောင်ခွင့်ပေးထားတယ်။ ‘အက’ ဝါသနာပါတဲ့အတွက် မြန်မာအက သာမက တိုင်းရင်းသားအကမျိုးစုံ ကဲ့သို့ဖြင့် ဘုရားရှင် သာသနာမှာ ပါဝင်ဆက်ကပ်ခွင့်ရတယ်။ Sunday School တာဝန်ခံ အဖြစ် အသုံးပြုခံရတယ်။ ဒီအရာသည်လည်း ကျွန်မအတွက် မင်္ဂလာတစ်ပါး ပါပဲ။ သူနာပြု ဆရာမအဖြစ် ဘုရားရှင် အသုံးပြုတဲ့အခါမှာလည်း မိသားစုနှင့် သူတစ်ပါးတွေရဲ့ ကျန်းမာရေးကို ကူညီမစခွင့် ရခြင်းသည်လည်း ကျွန်မ အတွက် မင်္ဂလာ

တစ်ပါးပါပဲ။ အိမ်ထောင်ပြုခွင့် ရလိုတဲ့အခါ ဘုရား ပြင်ဆင်ပေးတဲ့ ဘုရားကို ချစ်တဲ့ ယုံကြည်သူကို ရလို၊ ကျွန်မအတွက် ကျေးဇူးတော် မင်္ဂလာ တစ်ပါးပါပဲ။ အိမ်ထောင်သက် (၃)နှစ်မှာ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ သမီးဦးလေးကို ဘုရားပေးလို့ ကျေးဇူးတော်မင်္ဂလာပါပဲ။ ကျွန်မကို ဘုရားရှင်က ထပ်မံပြီး ဇနီး ခင်ပွန်း၊ မိခင်နေရာမှာ ကျွန်မကို ထားပါတယ်။ ဘယ်လိုမိသားစုကို ပြုစုလုပ်ကိုင် ပေးရမလဲ ဆိုတာ တောင်းခံတဲ့အခါ ဘုရားရှင်က ဥာဏ်အလင်းပညာ ကိုပေးပြီး လမ်းပြ ပေးပါတယ်။ ဘုရားရှင်ထံ အပ်နှံ အကူအညီတောင်းတိုင်းမှာ ဘုရားရှင် ကောင်းကြီးသည် မင်္ဂလာဖြစ်လာပါသည်။ ကျွန်မ မှတ်မိပါသေးတယ်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ် သူနာပြုအလုပ်မှ ခေတ္တခဏ အနားယူတဲ့အချိန်၊ မိုးတွင်းအချိန် ပေါ့။ တစ်နေ့သော နံနက်မှာ ကျွန်မရဲ့ အုတ်တံတိုင်း ခြံစည်းရိုးသည် မိုးရေကြီးလို့ တစ်ဖက်ခြံထဲ ပြိုကျခဲ့ပါတယ်။ ဘေးအိမ်က ဆင်းရဲသားမိသားစု သုံးစုဟာ ခြံတစ်ဝင်းထဲမှာ တဲအိမ်သေးသေးလေး သုံးလုံးကို ပူးပူးကပ်ကပ် ဆောက် ထားတဲ့အပြင် တဲနှစ်လုံးရဲ့ နံရံတွေက ကျွန်မရဲ့ အုတ်နံရံခြံ တံတိုင်းကို မှီပြီး အိမ်ဆောက်ထားတဲ့ အတွက် အုတ်တံတိုင်းက လဲကျသွားခဲ့ရင် သူတို့ တဲအိမ် ကို သွားပိုပြီး တဲအိမ်ပြိုသွားနိုင်၊ အိမ်ထဲက လူတွေကိုလဲ ပိနိုင်ပါတယ်။ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ပြိုသွားတဲ့ အုတ်တံတိုင်းဟာ သူတို့ရဲ့ တဲအိမ်ကို မပိဘဲ မြေအလွတ်မှာ ပြိုကျခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ ခင်ပွန်းက ရပ်ဝေးမှာ အလုပ်လုပ်နေ တော့၊ ကျွန်မ ဘယ်သူ့ကို အကူအညီ တောင်းရမုန်းမသိဘူး အိမ်ထောင် ကျကာစ ဆိုတော့ ဒီလိုဆောက်လုပ်ရေး ပြုပြင်မှုတွေ မလုပ်ဖူးတော့ ဘယ်က စရမုန်းကို မသိဘူး။ ကျွန်မရဲ့ မိတ်ဆွေကောင်း၊ ကျွန်မ ခေါ်ရင် အစဉ် အမြဲ ထူးတော်မူသော ဘုရားရှင်ထံ ကျွန်မ ဆုတောင်းအပ်နှံလိုက်ပြီး စွမ်နစ် အတွင်း မှာ ကျွန်မ မိခင်ရဲ့ အိမ်ရှေ့ကို အလုပ်ကြမ်း လုပ်တဲ့ ယုံကြည်သူ တစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ကျွန်မကို သူကူညီပေးပေး ပြောပြီး၊ သူ ပန်းရံဆရာနဲ့ အလုပ် သမား ဖြစ်လောက်ကို ရှာပေးပြီး လာပြင်ပေးပါတယ်။ မိုးတွေက အရမ်းရွာတော့ မြေကြီး တူးတိုင်း မြေပြိုတော့ foundation ချလို၊ မရဘူး ဖြစ်နေတယ်။ ဘေးအိမ်ကလည်း ကျွန်မကို ဆူပူ ရန်တွေ့ ပါတော့တယ်။ ကျွန်မ အိမ်ထဲဝင်ပြီး ကျမ်းစာ (ဟောပြော ၁၁:၁) ကိုဖတ်ပြီး၊ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ မဲမှောင်နေတဲ့ တိမ်တွေကြားမှာ နေရောင်ပြောက်လေး တစ်စက်ကို တွေ့လိုက် ရပါတယ်။ “သင့်ယုံကြည်ခြင်းကို မှန်ညှင်းစေလောက် နေပြောက်လေး တစ်စက်လောက် ထားပြီး ယုံကြည် မျှော်လင့်ရင် ဒီကိစ္စကို ကျော်ဖြတ်လို့”။ ကျွန်မကို ဘုရားရှင် ချက်ခြင်း စကားပြောပါတယ်။ မကြာပါဘူး။ မဲမှောင် နေတဲ့ ကောင်းကင်အောက်မှာ ယုံကြည် စွာနဲ့မြေကို တူးကြပါတယ်။ မိုးဖွဲလေး တွေကျလာပေမဲ့ သည်းကြီး မဲကြီး မရွာခဲ့လို့ အဲဒီနေ့မှာ တစ်ရက်ထဲ foundation ချနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အုတ်တံတိုင်း ကိုလည်း ၂ပတ်အတွင်း ကာရံ နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဘေးအိမ် အတွက်ကော၊ ကျွန်မ အိမ်အတွက်ပါ လုံခြုံသွားစေ ခဲ့ပါတယ်။ ဆူပူနေတဲ့ ဘေးအိမ်ရဲ့ အမင်္ဂလာ စကားသံတွေဟာလည်း၊ ပြောင်းလဲ သွားကြပြီး ကျွန်မကို သူတို့ မြေပိုင်းဖို့ပေးတယ်။ အမင်္ဂလာမှ မင်္ဂလာ ကောင်းကြီး ဖြစ်စေသော ဘုရားရှင်ရဲ့ ကျေးဇူးတော်အတွက် ချီးမွမ်း ရင်း သက်သေခံ လိုက်ရပါတယ်။

။ **တော့ဒ်းပန်း**

မံတင်လောကီသညါ ဂဒ္ဒပင်မြောက်သညါအချစ် မာရုဒ္ဒသနိဒိုင်

လူတိုင်းဟာ သူတစ်ပါးဆီက ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ခံယူချင်ကြပေမဲ့ ကိုယ့်ဘက်က ပြန်၍ တုန့်ပြန်ဖို့ အတွက်ကျတော့ အလွန်မှပင် ခဲယဉ်းလွန်းလှ ပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ဘက်က လူတွေကို မေတ္တာ မပြနိုင်ဘူးဆိုရင် ဘုရားက ဘယ်လိုဘုရားလဲဆိုတာကို စဉ်းစားမိစေဖို့အတွက် ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရား သခင်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်တော်မူ၏။ ဝယော ၄:၈ ကျွန်မတို့ရဲ့ ကောင်းကင်ဘုံရှင်အဖေက ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှင်ဖြစ်ပြီး လောကကြီးကို သခင် ယေရှုဟာ ကယ်တင်ပိုင်ရှင်အနေနဲ့ ဆင်းကြွလာကာ ကျွန်မတို့အတွက် လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ အသေခံခဲ့တယ်။ ၃ရက်မြောက်တဲ့နေ့မှာ ထမြောက် တယ်။ မိမိ အသက်ကို ပေးလို့ လူတွေကို အချစ်ဆုံး ဖြစ်ကြောင်း ပြခဲ့တယ် ဒါပေမဲ့ သခင်ယေရှုကျတော့ လူတွေနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်က အသက်ရှင်ပါတယ်။

ကိုယ့်ဟာ ကိုယ်ပုံချစ်၍ သူတပါးကို ကိုယ်ချင်းမစာပဲ အသက် ရှင်တတ်တဲ့ လူ အပေါင်းတို့အတွက် အသက်ကိုစွန့်တယ်။ မေတ္တာတရား ကြီးမားကြောင်း ပြသခဲ့ပါတယ်။ ဒီကနေ့ လူတိုင်းမှာ လိုအပ်နေတဲ့ အရာဟာ ချစ်ခြင်း မေတ္တာ ပါပဲ။ အရမ်းကိုမှ ရှားပါးလွန်းပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီကနေ့ လူသား တိုင်း အမှတ်တရ သတိထားနေတဲ့ နေ့တစ်နေ့ဖြစ်တဲ့ ချစ်သူများနေ့မှာ ဘုရားသခင် ဘာအကြောင်းကို ရေးပေးရမလဲလို့ စဉ်းစားကြည့်လိုက်တော့ Valentine's day မှာ နှုတ်ကပတ်တော်ထဲက စံနမူနာ ယူစရာ ချစ်သူနှစ်ယောက် အကြောင်းကို တင်ပြရေးသားလိုက်ပါ တယ်။ သူတို့နှစ်ဦးဟာ အတ္တမရှိ ကိုယ့်အတွက် မစဉ်းစား၊ မာန်မာန မရှိသောသူများ ဖြစ်ပါတယ်။ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ရှောလုရဲ့ ထာဝရဘုရား စကားကို နားမထောင်ခြင်းကြောင့် ရှင်ဘုရင်နေရာမှ နှုတ်ယူ၍ ဒါဝိဒ်ကို ဘိသိကပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါဝိဒ်နှင့် ဂေါလျတ် စစ်တိုက်တဲ့အချိန်မှာ ဂေါလျတ်ကို အောင်နိုင်သူ ဒါဝိဒ်ကို အသောင်း သောင်းလို့ လူတွေက ချီးမွမ်း ခဲ့ပါတယ်။ ဒီအသံကို ရှောလုကြားတော့ ဒါဝိဒ်ကို မနာလို ဖြစ်၍ မေတ္တာ မထားနိုင်တော့ဘဲ သတ်ဖို့ရန် ကြိုးစားခဲ့ ပါတယ်။ “သူ့ရဲ့သား ယောနသန်နှင့် သူ့ရဲ့ ကျွန်အပေါင်းကိုလဲ ဒါဝိဒ်ကို တွေ့ရင် သတ်ဖို့ မှာထားခဲ့ပါတယ်” သားတော် ယောနသန် ကတော့ ထာဝရ ဘုရားရဲ့ စကားကို နားထောင်သောသူ ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ အရှင် ဘုရားသခင်ကိုသိ၍ ကိုးကွယ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ နှုတ်ကပတ် တော်ထဲမှာ ယောနသန်ဟာ ဒါဝိဒ်ကို အလွန်ချစ်တယ်လို့ ပြောထားပါတယ်။ သူ့ဖခင်တောင်မှ ဂေါလျတ်နဲ့ မတိုက်ခိုက်ရဲသောကြောင့် ဣသရေလ လူမျိုးတို့ အဘို့ ကြီးစွာသော ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြုခဲ့ကြောင်း ဒါဝိဒ်ဘက်မှ ချီးမွမ်းခဲ့ပါတယ်။ အမှန်တကယ်ဆိုရင် ယောနသန်ဟာ သူ့အဖေ နေရာ ထီးနန်း ဆက်ခံမဲ့ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ ဒါဝိဒ်အပေါ်မှာ မနာလို ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်းလည်း မရှိပါဘူး။ သူ့ရဲ့စိတ်ထားအမှန်ကို “မစိုးရိမ်နှင့် သင်သည် ကျွန်ုပ်အဘ ရှောလု လက်မှလွတ်ကာ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း သင့်အောက်မှာ အရာကြီး လိမ့် မည်။ လို့ပြောခဲ့ပါတယ်။ သူတို့ ဟူတော်မူပြီး ဘုရားရဲ့ရှေ့မှာ ပဋိညာဉ် ဖွဲ့ကြပြီး သစ္စာတော်ပြုကြပါတယ်။ ယောနသန်ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ဟာ အင်မတန်မှ ရှားပါးပြီး စံနမူနာ ယူစရာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကနေ့ ကျွန်မတို့ စိတ်ဓာတ်နဲ့တော့ ကွာခြားပါတယ်။ ကိုယ့်ထက် သာရင် မနာလို ဖြစ်ပြီး ကိုယ်နဲ့ လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်က ကိုယ့်ထက် လခ ပိုရတာနဲ့ စကားများ ရန်ဖြစ် မခေါ်နိုင် မပြောနိုင် ဖြစ်မိပြီး မိသားစု အချင်းချင်းတောင် မတည့်ကြပါဘူး။ အခဲမကျေ ရန်ညှိုးဖွဲ့ကာ ပတ်ချာလည်ပြီး စာတန်ကို အခွင့်အရေးပေးကာ စာတန်ဟာ သင့်ကို အံစာတုံးကလေး မှတ်ကာ သူလိုရာကို လိုမို့နေ ရွှေ့နေမှာပဲ”။ ယောနသန်ကတော့ ဒါဝိဒ်ရဲ့အပေါ်မှာ အမျိုးမျိုး စောင့်ရှောက် ခဲ့တယ်။ တိုက်ပွဲမှာ ယောနသန် ကျဆုံးသွား၍ ဒါဝိဒ်ဟာ ယောနသန်ရဲ့ အချစ်ကို တင်စားပုံက “ငါ့ညီ ယောနသန်၊ သင့်ကြောင့် ငါ့ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏ သင်သည် ငါ့မိတ်ဆွေကြီး ဖြစ်၍ ငါ့ကိုချစ်သော မေတ္တာသည် အံ့ဩဖွယ်သစာ မေတ္တာ၊ မိန်းမကိုချစ်တတ်သော မေတ္တာထက် သာလှ အားကြီးသော မေတ္တာ ဖြစ်၏” ၂ရာ ၁:၂၆ ဒါဝိဒ်ဟာ တကယ်ပဲ သစ္စာ တရားနှင့် ပြည့်စုံသော သူ ဖြစ်သောကြောင့် ယောနသန်ပြုသော ကျေးဇူးအတွက် သူတို့ ဟူတော်မူပြီး ပဋိညာဉ် ကို သစ္စာရှိစွာ စောင့်ထိန်း၍ ယောနသန်ရဲ့သားကို နန်းတော် ၌ ခေါ်ယူကာ စောင့်ရှောက်ခဲ့ပါတယ်။ ကမ္ဘာဦး အစမှာ ကတည်းက အလွန် ခေါင်းပါးလှတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ဖြစ်၍ သခင်ယေရှုက ဘာစကားကို ပြောခဲ့ သလဲဆိုရင် ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်ရန် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လူတိုင်းဟာ အတ္တသမားများ ဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပဲ ချစ်ပြီး သူတစ်ပါးအတွက်ကို မစဉ်းစား ပေးတတ်သလို ဘေးချိတ်ထား၍ တစ်ခါတစ်ရံ သူများ နစ်မွန်းအောင် ရေနစ်သူ ဝါးကူထိုး သလိုမျိုးလည်း ရှိတတ်ပါတယ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော်နှင့်ညီသော ဒါဝိဒ်နှင့် ယောနသန်တို့ရဲ့ ချစ်ခြင်းဟာ ဘယ်လိုမျိုးလဲဆိုရင် “စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူး ပြုခြင်း၊ ဂုဏ်ပြုခြင်း မရှိ၊ ဝါကြွားခြင်း မရှိ၊ မာန်မာန မရှိ၊ မလျှောက်ပတ်စွာ မကျင့်တတ်၊ မတရားသော

အမှု၌ ဝမ်း မမြောက်တတ်၊ ခပ်သိမ်းသော မြော်လင့်ခြင်း၊ ခပ်သိမ်း သောအရာ ကို သည်းခံခြင်း၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းနှင့်အစဉ် ကင်းလွတ်သော ချစ်ခြင်း မေတ္တာမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။” ကျွန်မတို့ရဲ့ အသက်တာ ကို ဘုရားသခင် မှာထားတဲ့ စကား ကတော့ “ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို မှီအောင် လိုက်ကြလော့” ဘဲကော ၁၄:၁။ ဘယ်သူ ရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို မှီအောင် လိုက်ရမလဲဆိုရင် စံတင် လောက်ပြီး ဂန္ဓဝင် မြောက်၍ ခေတ် အဆက်ဆက် ဖတ်ရှု နေရသော ယောနသန်နဲ့ ဒါဝိဒ်ရဲ့ အချစ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ချစ်ခြင်း မေတ္တာမှ တစ်ပါး အဘယ်အကြွေးမျှ မတင် စေနဲ့၊ ကိုယ့်အတွက် အကျိုး အမြတ် မရှိရင် ဘာမှ မလုပ်တတ်တဲ့ ကျွန်မတို့ တွေဟာ သူတပါးအပေါ်မှာ သနားခြင်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ကရုဏာ ထားတတ်၍ “သူတပါးတို့သည် သင်တို့၏ ကောင်းသောအကျင့်ကို မြင်၍ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့၏အဘ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှာ၊ သူတပါးရှေ့၌ သင့်တို့ အလင်းကို လင်းကြလော့”မ-၅:၁၆။ ပန်းသတင်း ပန်းချင်း ဆောင်သ လို လူသတင်း လူချင်း သယ်ဆောင်တာမို့ ကျွန်မတို့ရဲ့ အသက်တာဟာ ဘယ်လို အသက်ရှင်မလဲ၊ အဘရဲ့ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစရာလား၊ ရှုတ်ချစရာ လားဆိုတာ အရေးကြီးပါတယ်။ စာဖတ်သူ အယောက်စိတိုင်း ယောနသန် ဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာမျိုး ထားရှိ၍ အလင်း ထွန်းလင်းနိုင်ပါစေလို ဆုတောင်းပေးရင်း။ ။ (ယောနသန် ၃:၁)

‘ အို --- သူရှိလို့သာပေါ့ ’ (New Dailian Paw)

ဘာဖြစ်လို့ ဒီခေါင်းစဉ်လေးနဲ့ စရသလဲဆိုတော့ သူသာ မရှိရင် ဒီ ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိတဲ့ လူတွေ သွားပြီ။ ဒီလောက်သူရှိတာတောင်မှ တချို့သော လူတွေက သူ့ကို ဂရုမစိုက်ကြဘူး။ k.k ကတော့ သူ့ကိုအရမ်းကြောက်တယ်။ ချစ်လည်းချစ်တယ်။ “သူဟာ ဘယ်သူလဲ” သူဟာကျွန်တော် ကျွန်မတို့ အိုး . . . ယုံကြည်သူတွေအားလုံး ကိုးကွယ်နေတဲ့ ဘုရားသခင်ပဲ။ ရှေးဦးစွာ ဖဘုရား သခင်ရဲ့ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းတယ်။ လူတွေရေးတဲ့ သခင်စကား စာစောင် လေးကို ဖတ်မိတိုင်း သက်သေခံတဲ့သူတွေရဲ့ ရင်ဖွင့်စကားလုံးတွေဟာ k.k အတွက် ခွန်အား ရသလို၊ တချို့ကျတော့ ကြေကွဲပြန်တယ်။ ဪ ဒေါ်လာ လေးကြောင့် လူတွေအားလုံး စကံပူကို ရောက်လာကြတယ်။ ဒေါ်လာလေးရယ် နင်ဟာဆွဲဆောင်မှု တော်တော်ကောင်းပါလားနော့၊ ဒါပေမဲ့ ဒီဒေါ်လာလေးကို ချစ်တဲ့နေရာမှာ နည်းလမ်းမှန်ကန်ဖို့တော့လိုမယ်။ အဓိကကတော့ လမ်းမှား မရောက်စေဖို့ပဲ။ ဒါကြောင့် တို့တွေရဲ့ရင်ထဲမှာ ဘုရားသခင်ကို နေရာပေးပြီး တို့တွေလုပ်ဆောင်ရ မယ့်အရာအားလုံးအပေါ်မှာ သူ့လက်ထဲ အရင်အပ်နှံပြီး ဆုတောင်းကြပါ။ သူဟာတို့တွေကို ထာဝရ ကယ်တင်ခြင်းပေးမယ့် ယေရှု ဘုရားသခင်ပဲ။ သူ့ကို စိတ်နှလုံးထဲမှာ အပြည့်အဝချစ်ပါ။ တကယ့်ကို ငြိမ်သက်ခြင်းပေးမယ်။ ဖဘုရားရှင်ရဲ့ကျေးဇူးတွေဟာ k.k အပေါ်မှာ အများ ကြီးပဲ။ ရေးပြရရင် မကုန် နိုင်အောင်ပါပဲ။ k.k စကံပူရောက်တာ (၂)နှစ် ကျော်ပြီ။ အဲဒီတော့ k.k ရင်ထဲက စကားလုံးတွေကို လည်း စာဖတ်သူတွေစိတ်ကို ဝေငှပါရစေ။ သူများရေးတာပဲ အမြဲတမ်းဖတ်နေတော့ k.k စဉ်းစားမိတယ်။ ဪ k.k လည်း ဘုရားပေးထားတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာအပြည့်အစုံထဲမှာ လက် နှစ်ဘက်လည်းပါနေပါလား ဆိုတာ သတိရပြီး ဒီစာလေးကို ပထမဆုံးအနေနဲ့ စရေးတာပါ။ စာဖတ်သူတွေလည်း ရေးကြပါ။ ကိုယ့်ရင်ထဲခံစားရတဲ့ ဘုရား သခင်ရဲ့ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာတွေကို ဖွင့်ရေးကြပါ။ မျိုသိပ်မထားကြပါနဲ့ လို့။ အဲဒါမှ ဘုရားသခင်က ကောင်းကင်ပေါ်ကကြည့်ပြီး ဝမ်းသာပီတိဖြစ်မှာ မဟုတ် လား။ စကံပူ ကို k.k မလာခင်က ဆုတောင်းတယ်။ အိမ်ရှင်ကောင်း တွေနဲ့တွေ့ရဖို့ အထူးဆုတောင်းတယ်။ ကျေးဇူးတော်ပဲ တကယ့်ကို ဆုတောင်း ပြည့်သွားတယ်။ အိမ်ရှင်ကောင်းနဲ့တွေ့ရတယ်။ အလုပ်(အိမ်)လုံးဝ မပြောင်း ရဘူး။ ဒါတွေဟာ ဘုရားကျေးဇူးတွေပေါ့နော့။ ပြီးတော့ အနေအထိုင်၊ အစား အသောက်၊ အို အားလုံး OK ပဲ။ k.k ကဘုရားသခင်ကို နံပါတ် (၁)နေရာမှာ ထားတယ်။ အမိုးနဲ့အပါးကို နံပါတ်(၂) နေရာမှာထားတယ်။ မိဘကျေးဇူး မြင့်မိုရ်ဦးတဲ့။ ဘုရားသခင်က ပြောထားတယ်။ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး မတည်သော်လည်း ငါ၏စကားတည်လိမ့်မည်တဲ့။ မိဘရိသေတဲ့ သားသမီးဟာ

ဘယ်အလုပ်ပဲ လုပ်လုပ် ဘယ်တော့မှ ဘေးမတွေ့ဘူး။ မယုံရင်စမ်းကြည့်လိုက်။ k.k ဘဝမှာလက်တွေ့ပဲ။ အဲဒီလူ တွေထက် တခြားဘယ်သူ့ကိုမှ ဦးစား မပေးနိုင်ဘူး။ နေရာလည်း မပေးနိုင်ဘူး။ k.k ငယ်ငယ်လေး ကတည်းက မိုးကောင်းကင်ကို ကြည့်လိုက်တိုင်း လေယာဉ်ပျံ ပျံသန်း နေတာတွေ့ရင် ဆုတောင်းလိုက်တယ်။ အိုး ဘုရားသခင်တနေ့ သမီးကြီးလာရင် နိုင်ငံခြား သွားပြီး လေယာဉ်ပျံ စီးရအောင် ပြင်ဆင်ပေးပါ။ လေယာဉ်ပျံစီးချင်တာလဲ ပါတာပေါ့နော့။ အဲဒီတော့ တိုတိုပြောရရင် တစ်နေ့ကျတော့ ဒီကိုလာဖို့ အကြောင်းပါလာတယ်။ အပျိုတုန်းက ဒီကိုလာဖို့ လုပ်တာ အဆင်မပြေဘူး။ အလိမ်ခံရတယ်။ အခုတော့ အိမ်ထောင်ဘဝနဲ့ အလုပ် လာလုပ်ရတယ်။ k.k က မိခင်တစ်ယောက်ပါ။ ဘုရားရှင်ရဲ့ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဘုရားကျောင်းကို တလ (၂)ခါသွားခွင့်ရတယ်။ k.k ကမိခင်ဆိုပေမဲ့ ကလေး စိတ်က မပျောက် သေးဘူး။ နောက်တော့ ကျမ်းစာများများဖတ်တော့ ဪ ငါဟာ မိခင် တစ်ယောက် ဆိုပါလားဆိုတဲ့ အသိဉာဏ်နဲ့ လူကြီးစိတ် ပြန်ထားရတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ဒီမှာက ကိုယ့်ကိုကိုယ် တန်ဖိုးထားနိုင်မှ တော်ကာ ကျမယ်။ နောက်ယုတ်မဲ့ရန်သူတွေက အဆင်သင့်ပဲ။ အထူး သဖြင့် k.k တို့လို မိခင်ငယ်တွေအတွက် ရန်သူလာရင် တိုက်ခိုက်ဖို့ အမြဲပြင်ထားရတယ်။ လူ့ဘဝ ဟာရေပွက်လိုပဲ။ တစ်ချက်ကလေး မှားတာနဲ့ ချောက်ထဲ ကျသွားနိုင် တယ်။ အဲဒီတော့ ပညာသတိ ကလေးနဲ့ နေကြရအောင်နော့။ k.k တို့လို မိခင်ငယ်တွေအတွက် ဘုရားသခင်ကို ဦးထိပ်ထားပြီး လမ်းမှားမရောက်မိစေဖို့ သတိထားကြရမယ်။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ဖုန်းလေးတလုံးရှိတာနဲ့ ဖုန်းသရဲ တွေကလာပြီ။ အဓိက က စိတ်ပဲ။ စိတ်မထိန်းနိုင်ရင် သွားပြီ။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဘုရားသခင် သားသမီးလို့ ခံယူရင် အဲဒီလိုလာပြီး နောက်ယုတ် မယ့် ရန်သူတွေကို အလိမ္မာနည်းနဲ့ ရှောင်ရမယ်။ အဲဒီဖုန်းတွေ ဝင်လာပြီး ခေါ်ရင် လုံးဝမကိုင်မိဖို့ ကိုင်မိရင် နောက်ဆက်တွဲဖြစ်လာမယ့်ပြဿနာတွေက ရှင်းနိုင်ရင်ကောင်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ရှာတဲ့ငွေတွေဟာ သမ္မာအာဇီဝငွေနဲ့ ရိုးရိုး သားသား ရှာတဲ့ငွေ ဖြစ်ပါစေ။ k.k ဘာဖြစ်လို့ ငွေလာရှာတာလဲ၊ ဘုရား သခင် အလိုတော်အတိုင်း နေကြရအောင်နော့၊ ငွေကို မက်ပြီး လမ်းမှား မရောက်ဖို့၊ ပြီးတော့ တန်ဖိုးရှိတဲ့ မိခင် ငယ်လေးတွေ (လူငယ်လေးတွေ) ဖြစ်ဖို့ ကြိုးစားရအောင်နော့၊ k.k စေတနာနဲ့ ပြောတာပါ။ အဲဒီတော့ ကျမ်းစာများများ ဖတ်ပါ။ ဆုတောင်းပါ။ သူတ္တံကျမ်းကို အစကနေ အဆုံးအထိ ဖတ်ပါလို့ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ရင်း အားလုံးကို ဘုရားရှင် ကောင်းကြီးပေးပါစေ။

အခြေ Blessing Rain

တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာ သင်တို့တွင် နှစ်ယောက်တို့သည် သဘောချင်းတူလျက် ဆုတောင်းလျှင်၊ တောင်းသမျှသော ဆုတို့ကို ကောင်း ကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ၏ခမည်းတော်သည် ပေးတော်မူလတ္တံ့။ အကြောင်း မူကား၊ အကြင်အရပ်၌ လူနှစ်ဦး၊ သုံးဦးတို့သည် ငါ၏နာမကို ထောက်၍ စည်းဝေးကြ၏။ ထိုအရပ်၌ သူတို့အလယ်မှာ ငါရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မသံ (၁၈:၁၉-၂၀)

ရှေးဦးစွာ၊ ထာဝရဘုရားကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ စာဖတ်သူ တိုင်းကို ဘုရားရှင်ကောင်းကြီး ပေးပါစေ။ အာမင် . . . ။

ကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်၊ အလုပ်လုပ်ရာမှ ရုတ်တရက် လည်ပင်းမှ အကျိတ် တစ်ခုစမ်းမိ ခဲ့သည်။ ထိုအကြောင်းကို သူနှင့်အလုပ်တူအဖော်ကို ပြောပြခဲ့ သည်။ ထိုသူကလည်း စိုးရိမ်၍ အထက် လူကြီးထံသို့ အသိပေး လိုက်သည်။ ဆရာဝန်က အကြိတ်မှအရည်ကိုထုတ်၍ စမ်းသပ်အဖြေရှာခဲ့သည် တိကျသော အဖြေတော့ထွက်မလာခဲ့ပါ။ တီဘီ (သို့)ကင်ဆာ လို့ မသေချာစွာ ပြောလိုက်သည်။ သူငယ်ချင်းလဲ စိုးရိမ်၍ ကျွန်ုပ်ထံသို့ ဖုန်းဆက် ဆုတောင်းပေးရန်၊ ထိုအကြောင်းစုံကို ပြောခဲ့သည်။ နေမကောင်းဘူး ဆိုတာ ထက် ဤကဲ့သို့ မသေချာသောအရာကို ကျွန်ုပ်ကြားရစဉ်တွင်ပင်၊ ဣတိ မချမ်း သာဖြစ်ခဲ့သည်။ ဘုရားရှင်ကိုလဲ တောင်းဆိုခဲ့သည်။ “ဤကဲ့သို့သော ကားတိုင် ကို အလိုတော်ရှိလျှင် မပေးပါနဲ့သခင်” သူငယ်ချင်းကလဲ စိုးရိမ်စွာနဲ့ အလိုတော် မြတ်အတိုင်း၊ ခံယူဖို့ ပြင်ဆင်ထားသူ တစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်နဲ့ အခြားသူငယ်ချင်း (Blessing Snow) တို့ ကြာသပတေး ညတိုင်း ၁၁နာရီ မှ ၁၂နာရီ ထိ တစ်နာရီ ဆုတောင်းလေ့ ရှိသည်။ ဤကဲ့သို့ ဆုတောင်းခြင်း ရည်ရွယ်ချက် ကတော့၊ ခရစ်တော်နှင့်အတူ တစ်နာရီမျှ အဖော်ပြု၊ ဆုတောင်းခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ “ရှိမနေ သင်သည် အိပ်ပျော်သလော၊ တစ်နာရီ ခန့်မျှ စောင့်နေ ခြင် ငှာ မစွမ်းနိုင်သလော” ရှင်မာကု ၁၄:၃၇-၃၈။

ဤကျမ်းပိုဒ်ကို အမှတ် ရှစ် တရားဟောတစ်ခုမှ စွဲစွဲမြဲမြဲကြားပြီး ဆုတောင်း လေ့ရှိပါတယ်။ ကျွန်ုပ်နဲ့ Blessing Snow တို့ဆုတောင်းကြသည်။ အကျိတ်ဖြစ်သော သူငယ်ချင်းအတွက် ဆုတောင်း ကြသည်။ “ကိုယ်တော် အလိုတော်ရှိလျှင် သူမ၏ဝေဒနာကို မခွဲစိတ်၊ ဘာမှမလိုဘဲ ကိုယ်တော်ရဲ့ ဘုန်း ဂုဏ်တော်အတွက် အသုံးပြု၍ အဖြေပေးတော်မူပါလို့” သူမ စဖြစ်ခဲ့သည်မှာ ဇန်နဝါရီလ ဖြစ်ပါတယ်။ (၁၈-၄-၀၉) ညမှာ သူငယ်ချင်း ဖုန်းဆက်ခဲ့တယ်။ ထပ် သွားစစ်ခဲ့ရာ ဘာရောဂါ တီဘီ၊ ကင်ဆာဆိုတာ မရှိကြောင်း ဆရာဝန်က အာမခံတယ်လို့၊ သူမအားပြောခဲ့သည်။ အသက်ရှူအနေအထား မမှန်လို့ဖြစ်ရတာ၊ သောက်ဆေးနဲ့တင် ပျောက်နိုင်ကြောင်း သူမကို ဆရာဝန်က ပြောခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်နှင့် Blessing Snow တို့၊ ဘုရားရှင်ထံမှ အဖြေကို ရခဲ့ပါတယ်။ အရမ်းကို ဝမ်းသာခဲ့ရပါတယ်။ ခေတ်မှီ၊ နည်းပညာတွေ တိုးတက်နေပါစေ၊ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် သဘောတူညီစွာ ဆုတောင်းခြင်းကို ဘုရားရှင် အဖြေပေးခဲ့တယ်။ အရာရာတိုင်းကို ဘုရားရှင်သာ တတ်နိုင်ပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ပြဿနာတိုင်းကို လူတွေဆီမှာ အဖြေမရှာပါနဲ့၊ ဘုရားရှင်ဟာ အချိန်ပြည့် အတူရှိနေ၊ စောင့်နေ သူပါ။ ဤကျေးဇူးတော်ကို သက်သေခံ ဝေမျှလိုက်ပါတယ်။ အာမင် ။ဆာ ၁၂၁-၁:၂။ Blessing Rain

သက်သေတစ် Candle light

ကျွန်မကို ယုံကြည်သူ မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားခဲ့ပြီး မောင်လေး နှစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ ကျွန်မတို့ မိသားစုက အရမ်းမချမ်းသာသလို အရမ်းလည်း မဆင်းရဲပါဘူး။ ကျွန်မဆယ်တန်းဖြေပြီးတော့ ပိုက်ဆံရှာချင်စိတ်က ထိန်းမရအောင်ဖြစ်နေပါတယ်။ အဖေသူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က အောင်စာရင်း မထွက်ခင် သူ့ဆိုင်မှာအလုပ်လုပ်ပို့ပြောပါတယ်။ ပညာလဲရ၊ ပိုက်ဆံလဲရ ပေါ့တဲ့။ အဖေက လုံးဝ ခွင့်မပြုခဲ့ပါဘူး။ Speaking, Computer, Account တွေ အဖေ တက်ခိုင်းတယ်။ ကျွန်မကတော့ အဖေမသိအောင် ပိုက်ဆံကို ဘယ်လို နည်းနဲ့ရှာရမလဲဆိုတာ အမြဲတွေးနေတယ်။ အဲဒီအတောအတွင်း ကျွန်မ တို့ရပ်ကွက်ထဲကို မိသားစုတစ်စုပြောင်းလာတယ်။ သူတို့တွေက ငွေကို ရေလို သုံးနေတာတွေ့ရတော့ သူတို့ဘာစီးပွားရေးများလုပ်သလဲလို့ စိတ်ဝင်စား မိတယ်။ တကယ်တော့ သူတို့ဟာ မူးယစ်ဆေးရောင်း တဲ့သူတွေဖြစ်နေတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပိုက်ဆံရရင်ပြီးရော။ ငါလည်း ဒီအလုပ်လုပ်မယ်ဆုံးဖြတ်ပြီး သူတို့နဲ့ဆက်သွယ်ဖို့ ကြိုးစားနေတုန်း ကျွန်မ မောင်လေးအကြီးက သူတို့ရဲ့ သားကောင်ဖြစ်နေပြီတဲ့ ကျွန်မအတွက် ကမ္ဘာပျက်တဲ့နေ့ပေါ့။ ကျွန်မ မောင်လေး နှစ်ယောက်ကို အရမ်းချစ်ပါတယ်။ ကျွန်မငွေ ရှာချင်တာလဲ သူတို့ အတွက်ပါဘဲ။ ကျွန်မသိရသလောက် မူးယစ်ဆေးဆိုတာ တစ်ခါသုံးပြီးတာနဲ့ ဖြတ်ဖို့မလွယ်ဘူးတဲ့။ ဒါဆို ကျွန်မ မောင်လေးအတွက် မျှော်လင့်ချက် မရှိတော့ ဘူးပေါ့။ ကျွန်မနောင်တ နဲ့မျက်ရည်ကျပြီး ဘုရားသခင်ဆီမှာ တောင်းပန်ပြီး မောင်လေးကို ကယ်ဖို့ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။ ရပ်ကွက်ထဲက လူငယ် တော်တော် များများ ဘဝပျက်ခဲ့ကြပေမယ့် ကျွန်မမောင်လေးကို ဘုရားက ကယ်ခဲ့ပါတယ်။ ဆယ်တန်းကို ကောင်းမွန်စွာဖြေဆိုအောင်မြင်ပြီး အခုဆို ဘွဲ့ရ တစ်ယောက် ဖြစ်နေပါပြီ။ ဒါကြောင့် ချစ်သောညီအစ်ကိုမောင်နှမများကို ခွန်အား ပေးလို တာက ဘုရား မတတ်နိုင်တာ ဘာမှမရှိကြောင်းနဲ့ ကျွန်မလိုငွေရဖို့ တစ်ခုထဲ အတွက် သူများမိသားစု မျက်ရည်ကျတာမျိုး မဖြစ်ပါစေနဲ့လို့ သက်သေခံ ဝေမျှရင်း ။ ။ **Candle light – 25. B.Shaung Now**

သက်သေချက် (ဘုရားချစ်သူ)

ယောဘ ၂၂:၂၁ လူတွေဟာ ချမ်းသာချင်ကြတယ်၊ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ နေထိုင် ချင်ကြတယ်။ ကောင်းစားချင်ကြ တယ်။ မကောင်းစားချင်တဲ့သူ၊ ဆင်းရဲချင်

ပါတယ်ဆိုတဲ့သူဆိုတာ ဒီလောကမှာ တစ်ယောက်မှရှိမယ် မထင်ဘူး။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား။ နှုတ်ကပတ်တော်ကတော့ ဘုရားသခင်နှင့် ကျွမ်းဝင် မိတ်သဟာရ ဖွဲ့မယ်ဆိုရင် ကောင်းစားခြင်းကိုရောက်မယ်လို့ ဂတိပေးထား ပါတယ်။ လူလူချင်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အကျွမ်းတဝင် သိတာကြာမှ တစ်ယောက် သဘောထား တစ်ယောက်နားလည်ကြတယ်။ အကျွမ်းဝင်တယ် ဆိုတာ ရင်းနှီးသိတယ်လို့ ခံယူရမယ် အကျွမ်းတဝင် ရှိဖို့ဆိုတာ နေ့စဉ် ရင်းနှီးဖို့လိုတာပေါ့နော်။ နေ့စဉ်ကိုယ်တော်ရဲ့ နှုတ်ကပတ်တော် ဖတ်မယ်ဆိုရင် ဘုရားသခင်ရဲ့ အလေ့အလာ သဘောတရားတွေ ပိုသိလာပြီး ပိုပြီး အကျွမ်းတဝင် ရှိလာမယ်။ ဘာကိုလုပ်ရင် သူနှစ်သက်မယ်ဆိုတာလည်း သိလာနိုင်တယ်။ ဘာတွေကို သူမကြိုက်ဘူး ဆိုတာလည်း သိလာနိုင်တယ်။ ဘုရားသခင်ကို သိကျွမ်းတယ်ဆိုတာ ဘာနဲ့သက်သေပြမလဲ မိတ်ဆွေ၊ နှုတ် ကပတ် တော်ကတော့ ၁ယော ၂:၃ မှာ ထိုသခင်ကို ကိုယ်တိုင် သိကျွမ်းသည်ကို အဘယ်သို့သိရသနည်းဟုမူကား ပညတ်တော်တို့ကို စောက်ရှောက်လျှင် သိရ သတည်းတဲ့။ ဒီတော့မိတ်ဆွေသာ ပညတ်တွေ စောက်ရှောက်ရင်တော့ ဘုရား သခင်နဲ့ အကျွမ်းဝင်နေတာသေချာပါပြီ။ ဆာလံဆရာကတော့ ဆာလံ ၁၉:၈၈မှာ ဘုရားရဲ့ဥပဒေသများကို ကျွန်ုပ်မစွန့်ပါဘူးတဲ့။ မိတ်ဆွေနဲ့ ကျွန်တော် ဆာလံဆရာလို ပြောနိုင်ပြီလား။ ဘုရားသခင်ဟာ ကျွန်ုပ်တို့ကို ချစ်တဲ့ အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း ကိုယ်တော်ကို ပြန်ချစ်ဖို့ ဘုရားသခင် အလိုရှိတယ်။ ဒါဟာသူနဲ့အကျွမ်းတဝင်ရှိလာရင် သိလာနိုင်တဲ့ အရာဘဲ။ သူ့ကိုချစ်တယ်ဆိုရင် ဘာနဲ့သက်သေပြမလဲ။ ယော ၁၄:၁၅ ကတော့ ငါ့ကို ချစ်ရင် ငါ့ပညတ်တို့ကို စောက်ရှောက်တဲ့။ သေချာတဲ့ အိက္ခမရင်း တစ်ခု လောက် ရေးပြချင်တယ်။

ပညတ်တော်စောင့်ရှောက် = ဘုရားနဲ့ကျွမ်းဝင်ခြင်း + ဘုရားကိုချစ်

ဘုရားသခင်ကို ချစ်လာတဲ့သင့်ကို ကိုယ်တော်က ဘာဂတိတော် ပေးထားလဲ။ မိတ်ဆွေသိလား ငါ့ကိုချစ်သောသူတို့ကို ငါ့ချစ်၏။ ယော ၁၄:၂၁။ ဒီတော့ မိတ်ဆွေဘုရားသခင်နှင့် အကျွမ်းဝင်ဖို့ လိုအပ်တယ်။ အသက်တာမှာ ကောင်းစားချင်ရင်တော့ ဒါကိုနားလည်လောက်ရောပေါ့။ မိတ်သဟာရ ဖွဲ့ခြင်း ဆိုတဲ့အရာကရော ။ ဘုရား၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ ဘုရားရဲ့ Nature အတိုင်း၊ ဘုရားရဲ့ သဏ္ဍာန်တော်ပုံစံအတိုင်း အသက်ရှင်ခြင်းဘဲ။ ဣတိနေ သဘောထား တူမှ မိတ်သဟာရဖွဲ့တယ် ဆိုတာ မည်မှာပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား။ နေ့စဉ် ကျွန်ုပ်တို့ အသက်တာထဲမှ Godly Life နဲ့ အသက်ရှင်ခြင်းဟာ ဘုရားနဲ့ မိတ်သဟာရဖွဲ့ခြင်းဘဲ။ ကိုယ့်ဝိညာဉ်နဲ့ ဘုရားရဲ့ ဝိညာဉ်တစ်ထပ်တည်း ဆုံတွေ့ခြင်း ဖြစ်ပေါ်ခြင်းဟာ မိတ်သဟာရဖွဲ့တာဘဲ။ ဒီတော့ မိတ်ဆွေရဲ့ မပြောင်းလဲနိုင် မပျက်စီးနိုင်တဲ့ ကောင်းစားခြင်းကို ရောက်ချင်ရင်တော့ ဘုရား သခင်နဲ့ (၁) အကျွမ်းဝင်ရမယ်။ (၂) မိတ်သဟာရဖွဲ့ ကြရအောင်လို့။

သက်သေချက် BWAR

(ဆာလံ ၅၀:၁၅) အမှုရောက်သည့် ကာလ၌ ငါ့ကိုပဋိနာပြုလော့။ ငါသည် ကယ်လွတ်မည်။ သင်သည်လဲ ငါ့ကိုချီးမွမ်းလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ ၏။ နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်မှာ အိမ်ကိုပြန်ရမှာမို့ ကျွန်မတစ်ယောက် အရမ်းကို ပျော်ရွှင်တက်ကြွ နေပါတယ်။ ကားဂိတ်ကို သွားခါနီးမှာ ကျွန်မ ဝတ်ထားတဲ့ အင်္ကျီကိုကြည့်ပြီး သူငယ်ချင်းက ခရီးသွားရင် အနက်ရောင် မဝတ် ရဘူးလို့ ဆိုလာပါတယ်။ ကျွန်မကတော့ ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းထားတဲ့ အရောင် တိုင်းဟာ ကောင်းပါတယ်လို့ ပြန်ပြောခဲ့ပါတယ်။ “ခေါ်ချင်ပေမဲ့လဲ လေ မခေါ်နိုင်မခေါ်တဲ့ဘူးလေး . . . စိုင်းပြန်ရအုံးမယ်” ဆိုတဲ့ သီချင်းသံလေး တပြိုင်ပြိုင်နဲ့ တောင်ကြီးမှရန်ကုန်ကားပေါ်မှာ စီးနင်းလိုက်ပါလားရင်း၊ နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်မို့ ကျွန်မတို့လို မိမိနေရပ်ကိုပြန်ကြမဲ့ ကျောင်းသူ/ သားတွေရဲ့ ပျော်ရွှင်ရယ်မောသံ တွေ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တွေရဲ့ တိုင်ပင် ဆွေးနွေး သံတွေနဲ့ညှပ်လို့၊ မြို့တစ်မြို့ဝင်ရင် ကားရပ် နားပြီး စားကြ၊ ဗသက် ကြ၊ လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေ ဝယ်ကြရင်း ခရီးဆက်ကြရင်း ကားမူးတတ်တဲ့ ကျွန်မ တစ်ယောက် လက်မှတ်ဝယ်ကတည်းက ပြုတင်းပေါက်နဲ့နီးတဲ့နေရာမှာ

သက်သေခံချက် (ဟောပြော)ရန်လုပ်ငန်းစဉ်

ဝယ်ထားတော့ လေကတဖြူးဖြူးနဲ့ အပြင်ရှုခင်းတွေကြည့်ရင်း လိုက်ပါ လာခဲ့ တယ်။ သင်္ကြန်ကျတော့ မှာမို့ ကားတစ်စီးနဲ့တစ်စီး ဖြတ်ကျော်ရင် အပြိုင်အဆိုင် သောက်ရေသန့်ဘူးတွေနဲ့ ရေလှမ်းပက်ကြလို့ တစ်ကားလုံး အော်ဟစ် ပျော်ရွှင် နေကြတယ်။ ညနေ နေဝင်မိုးချုပ်ခါနီးမှာ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ တစ်ခုခု ကို စိုးရိမ်သလို၊ ပူပန်သလို ခံစားခဲ့ ရတယ်။ စိတ်ထဲမှာတော့ ကျွန်မ တစ်ယောက် အုပ်ထိန်းသူ မပါတဲ့ ခရီးသွားတာ ပထမဆုံးအကြိမ်မို့ စိုးရိမ်မိ တယ်ပဲ ထင်နေခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ခေါင်းထဲကိုရောက်လာတာက ဆရာ တစ်ယောက်ရဲ့ စကားက ခရီးသွားရင် ဒီအတိုင်းအချိန်တွေ ကုန်စေမဲ့အစား ပဋ္ဌနာ တော်နဲ့ ဆာလံ ၂၃ကို ရွတ်ဆိုပါ အခေါက်ရေ ဘယ်လောက်ရမလဲ ရေတွက် ကြည့်ပါတဲ့။ ထူးခြားမှုခံစားရမယ်တဲ့။

ကျွန်မလဲ ချက်ခြင်း ပဲစပြီး ရွတ်ဆို တော့တာပါပဲ။ အကြိမ် များလာတာနဲ့ ကျွန်မရဲ့စိတ်ထဲမှာ ဘုရားသခင် ကျွန်မနဲ့အတူ ရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ ခံစားချက်ကြောင့် ငြိမ်သက်ခြင်း ခံစားရ ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ကားပေါ်မှာရှိတဲ့ လူတွေအား လုံးလဲ အိပ်ပျော်နေကြပြီး။ ည သန်းခေါင်လဲကျော်လို့ မိုးလင်းပိုင်း ရောက်လာပြီး ကျွန်မလဲ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော် သွားခဲ့တယ်။ ဘယ်လောက် ကြာကြာ ကျွန်မ အိပ်ပျော်သွားခဲ့လဲ မသိဘူး။ လူတစ်ယောက် ကျွန်မကို အတင်းလှုပ်နှိုးနေတယ် ဆိုတဲ့အသံနဲ့ မျက်လုံး ဖွင့်ကြည့်လိုက်ပြီး ဘာလဲလို့ မေးတော့ ကားချင်း တိုက်တာတဲ့ ကျွန်မလဲ အရမ်းလန့်သွားပြီး သူ့ကို ကြည့်လိုက်တော့ သူ့ရဲ့မျက်ခုံးထောင့်မှာ သွေးတွေနဲ့ ကားရှေ့ကို လှမ်းကြည့် လိုက်တော့လဲ ကြေမ့ပျက်စီးနေတယ်။ ကားပေါ်မှာ ပါတဲ့လူတွေအားလုံး လိုလို ငြီးတွားအော်ဟစ်နေကြတယ်။ ပြုတင်း ပေါက် မှန်အားလုံးလဲကွဲ၊ အပေါ်ကို မော့ကြည့်တော့တန်းက ကျိုးပြီး ကျွန်မ ဘေးမှာရှိတဲ့လူကို ထိုးမိသွားပြီး ဒဏ်ရာရ သွားခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ မှီပြီး အိပ်မောကျ ခဲ့တဲ့ ပြုတင်း ပေါက်ကတော့ ကွဲဖို့မပြောနဲ့၊ အက်ရာတောင် မတွေ့ခဲ့ရဘူး။ ကျွန်မ တစ်ကိုယ် လုံးကို ပြန်စစ်ဆေးကြည့်တော့ ဘာဒဏ်ရာမှ မရှိခဲ့ဘူး။ အံ့ဩ ဖွယ်ရာ ဘုရားသခင်က ကျွန်မကို ကာကွယ် ပေးခဲ့တဲ့အတွက် ဘုရားသခင်ကို ကျွန်မ ကျေးဇူးတင် ချီးမွမ်းမိတယ်။ ကားအောက် ရောက်တော့ ကျွန်မရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ ခြေထောက်တွေညှပ်မိလို့ နာနေကြတယ်။ အဲဒီ အချိန်မှာ ကျွန်မတစ်ယောက် ကြောက်လန့်မနေပဲ ခွန်အားတွေအပြည့်နဲ့ ကျွန်မ တို့ရဲ့ ပစ္စည်းတွေအားလုံး တစ်ခုမကျန် ရှာယူနိုင်ခဲ့ တယ်။ မိုးကလဲ မလင်းသေးတော့ ပတ်ဝန်းကျင်ကလဲ မှောင်နေတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဓာတ်မီး တစ်လက်နဲ့ ဦးလေးကြီးတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ရန်ကုန်ကို ဆက်သွား ချင်ရင် အခု မနက် (၄)နာရီထွက်မဲ့ ကားရှိတယ်တဲ့။ မကြာခင်မှာပဲ အကူအညီ ပေးမဲ့ ကားတွေ ရောက်လာခဲ့ပြီး ဒဏ်ရာရတဲ့သူတွေကို ကားပေါ်တွင် တောင်ငူ အထိ ပို့ပေးခဲ့တယ်။ ကျွန်မတို့လဲ အိမ်ပြန်ချင်စေနဲ့ ရန်ကုန်ထိ သွားမဲ့ ကားပေါ် ပြေးတက်ပြီး အဲဒီမနက်မှာပဲ ရန်ကုန်ရောက်ပြီး ကျွန်မနေတဲ့ နယ်မြို့ လေးအထိ ခရီးဆက်ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

အိမ်ရောက်တော့ ကျွန်မရဲ့ ဆွေခွင်ထဲက မှန်ကွဲစတွေ အများကြီး ထွက်လာလို့ ကျွန်မရဲ့မိခင်က မေးလို့ လမ်းမှာဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကို ပြောပြလို့ မိသားစု အားလုံးအံ့ဩပြီး ဘုရားသခင်ရဲ့ကျေးဇူးတော် သက်သက်ကြောင့်သာ ဘာ ဒဏ်ရာမှမရဘဲ ပြန်ရောက်ခဲ့လို့ ဘုရားသခင်ရဲ့ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း မဆုံး ဖြစ်နေကြတယ်။ ကျွန်မရဲ့ ရင်ထဲမှာတော့ အကယ်၍ ဘုရားသခင်သာ ကျွန်မနဲ့ အတူမရှိ၊ မကယ်တင်ခဲ့ဘူးဆိုရင်ဖြင့် . . .။ အတွေးနဲ့တင် ကျွန်မ ဆက် မတွေးဝံ့တော့ပါ။

“အကယ်၍ သေမင်း၏အရိပ်ကိုလွှမ်းမိုးသော ချိုင့်ထဲသို့ လျှောက်သွားရသော်လည်း ဘေးအန္တရာယ်ကို မကြောက်ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ရှိတော် မူသည် ဖြစ်၍ လှံတံ တော်နှင့်တောင်ဝှေးတော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ချမ်းသာစေပါ၏” (ဆာလံ ၂၃:၄)

ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်မဘယ်ကိုဘဲသွားသွား ဘယ်အမှု ကြုံရသည် မဆို ဘုရားကို ပဋ္ဌနာပြု၊ နှုတ်တော်ထွက် ကျမ်းစာကို အမြဲ ဖတ်ရွတ် တတ်တဲ့ အလေ့ အကျင့် ရသွားခဲ့ပါတယ်။ BWAR

သို့ ဆရာ။ ကျွန်တော် စာရေးလိုက်ပါတယ်။ ရှေ့ဆက် စာမရေးမီ ဆရာတို့ အဖွဲ့သား အယောက်စီတိုင်း အပေါ် ဘုရားရှင် ဒီထက်မက ကောင်းချီး မင်္ဂလာများ ဆက်လက် သွန်းလောင်းပါစေလို့ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဆုတောင်း ပေးနေပါတယ်။ ကျွန်တော် စာရေးရတဲ့အကြောင်းအရာက ကျွန်တော် တို့ အပြစ်သား တွေအတွက် ကယ်တင်ခြင်းရဖို့ ကယ်တင်ဖို့ရန် အတွက် ခရစ်တော်ရဲ့ မွေးနေ့တော် (ခရစ်စမတ်)ဟာ မကြာသေးခင်က ပြီးဆုံး သွားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့တတွေဟာ ခရစ်တော်ရဲ့ မွေးနေ့တော် စိတ်ပျက် အားငယ်ခြင်းမရှိဘဲ ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်စွာ ကြိုဆိုကြ ပါ။ အလုပ်မှာ ခံစားနေရတဲ့ စိတ်ညစ်စရာတွေကို မေ့ပျောက်ပစ်ပြီး အသွေး တော်သွန်းပြီး ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့အပြစ်များကို ရွေးနှုတ် ကယ်တင်ခဲ့တဲ့ ခရစ်တော်ရဲ့ မွေးနေ့တော်ကို ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် ကြိုဆိုဆင်နွှဲကြပါ။ အပြင်ထွက်ခွင့်၊ ခွင့်ရက် မရတဲ့သူများကလည်း စိတ်ပျက်အားငယ်မှု မရှိဘဲ ကိုယ်ရှိတဲ့ နေရာမှာ အပြစ်တွေဝန်ချတောင်းပန်ပြီး ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် နောင်လာမဲ့ ခရစ်စမတ်နေ့ တွေကို ကြိုဆို ဆင်နွှဲနိုင်ကြပါစေ။ ပြန်လည်၍ စဉ်းစားမိတော့ တစ်နှစ်တစ်ခါ ပြုခဲ့သမျှ အပြစ်တွေကို အမှန်တကယ် ဝန်ချ တောင်းပန်ပြီး ဆက်ကပ်ကြပါ။ ဆက်ကပ်တဲ့အတိုင်းလဲ ပြုမှု လျှောက်လှမ်း ကြပါ။ မွေးနေ့တော်ရောက်မှ ညော် ငါ့ရဲ့အပြစ်တွေကို လူ့ရှေ့သူရှေ့မှာ အမှန်တကယ် နောင် မပြုလုပ် နိုင်ဖို့ရန်အတွက် ဝန်ချတောင်းပန်တော့မယ် ခရစ်တော် မွေးနေ့တော်မြတ် ကျော်လွန် သွားပြန်တော့ ဆက်လက်၍ မပြုလုပ်ဖို့ရန်အတွက် သတိပေးပါ ရစေ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ကျွန်တော်က စလို့ ဒီအရာကို မလုပ်တော့ပါဘူး ဝန်ချပြီး မကြာခင် နောင်ပြန်လည် လုပ်မိတယ်။ ဒါဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မထိန်းချုပ်နိုင်တဲ့စိတ် စာတန်ကို အနိုင် ပေးလိုက်တဲ့ အရာတွေဘဲ။ စာတန် ကတော့ အမြဲတမ်းပျော်နေပြီး ခရစ်တော် မှာတော့ ဝမ်းနည်းမှုကြုံရတာပေါ့။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် တစ်နှစ်တစ်ခါဘဲ သူ့ အနားရောက် ပြီး ကျန်တဲ့ အချိန် နာရီမှာ ကျွန်တော်တို့တွေဟာ စာတန်နား မှာဘဲရှိကြလို့ဘဲ။ ဒါကြောင့် ယနေ့ ဒီအချိန် ဒီနာရီက စလို့ သက်ဆုံးတိုင် သခင် ခရစ်တော်မိန့်မှာတဲ့အတိုင်း ပြုမှု ဆောင်ရွက်ဖို့ရန်အတွက် ကျွန်တော် တို့ရဲ့ စိတ်တွေကို စာတန်နောက်တဖန် မရောက်ရအောင် ကျွန်တော်မှစ၍ ဓမ္မ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းများလည်း လျှောက် လှမ်းကြပါနော်။ စာတန် ကျရှုံးဖို့ရန်အတွက် ကျွန်တော်တို့တတွေဟာလည်း စိတ်နှလုံး တညီတညွတ် တည်း ရှိကြဖို့လိုတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ တတွေဟာ အမြဲတမ်း စိတ်ဓာတ် မကျပါနဲ့။ လောကအရာကိုဘဲ ကုန်းရမ်း မရှာဘဲ ဘုရား အတွက်ကိုလည်း အချိန်နာရီပေးပို့ရန်အတွက် တိုက်တွန်း ပါရစေ။ ဖိလိပို ၄:၆-၇မှာ ဖော်ပြထားတဲ့အတိုင်း အဘယ်အမှုကိုမျှ စိုးရိမ်ခြင်း မထားကြပါနဲ့။ နိုင်ငံတော်နှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ရေးဦးစွာရှာကြပါ။ နောက်မှ လိုအပ်သော အရာကို ထပ်၍ပေးတော်မူမယ်။ တရားစကားအတိုင်း အပြစ် တွေကို ကယ်တင် ခဲ့တဲ့ ယေရှုခရစ်တော်ဟာ ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်နေ့မှာပါ။ ခရစ်တော်အတွက် အချိန် နာရီကို မပေးနိုင်ဘူးဆိုရင် ဘယ်လောက်ဘဲ ကြိုးစား ကြိုးစား အောင်မြင် မှုတော့ ရရှိလိမ့်မယ်တည်မြဲမှု မရှိဖြစ်လိမ့်မယ် ကျွန်တော်တို့ ပြန်ပြီး ဆင်ခြင်ရမှာက ငါကတော့ နေ့စရာတံအိမ်ရှိတယ် ခရစ်တော် မှာတော့ နေ့စရာ တဲအိမ်မရှိဘဲ သူများပိုင် နွားတင်းကုတ် နွားစားခွက် ထဲမှာ မွေးဖွားခြင်းကို ခံရပါလား ဆိုပြီး ပြန်လည် သတိရ ဆင်ခြင်ပြီး လောကအရာကိုဘဲ ကုန်းရမ်း မရှာဘဲ ခရစ်တော်အတွက် အစေခံ ခြင်းလုပ်ငန်းကိုလည်း ကြိုးစားပြီး လုပ်ကိုင်ကြပါအုံး။ စာတန်ကို အနိုင်ယူမှု မပေးကြပါနဲ့။ ကိုယ်ရှိတဲ့ နေရာ၊ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သူ ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေကို ခရစ်တော်ရဲ့ သတင်းတော် မြတ်ကို ဝေငှပြော ကြားကြပါ။ ကောင်းမွန်သော ပုံသက်သေရဲ့ သတင်းတော် မြတ်ကို ဝေငှပြော ကြားကြပါ။ ကောင်းမွန် သောပုံသက်သေကောင်းပြပါ။ ရှိသမျှ အပြစ်တွေကို အမှန်တကယ်နောင်တကြီးစွာဖြင့် တောင်းပန်ချပြီး ကပ်ပြီး လုပ်ဆောင်ကြပါ။ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အကြောင်းအရာများကို မေ့ပျောက်ပြီး အသစ်သော တဖန် ဘဝကို စတင်ပြီး ခရစ်တော်ရဲ့ အစေခံခြင်း လုပ်ငန်းကို ဝမ်းမြောက်စွာ

လက်ခံပါ။ ကျွန်တော်မှစ၍ အယောက်စီတိုင်းလည်း ပြုလုပ်နိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။ လိုချင်သောအရာကို မသယံဇာတ မှာဆို တဲ့အတိုင်း တောင်း လျှောက်ပါ။ အားငယ်တဲ့အချိန်မှာ ဖိလိပို့ ၄:၁၃ ကိုရွတ်ပါ။ စိုးရိမ်မှု ရှိတဲ့အချိန်မှာ ဖိလိပို့ ၄:၆-၇ကို ဖတ်ကြည့်ပါ။ ရန်သူဒုက္ခများနှင့် ရင်ဆိုင် လာရရင် ဆာလံ ၉၁ကို ရွတ်ဖတ်ပါ။ စုံစမ်း နောက်ယုတ်မှုနှင့် ကြုံလာရင် ဆာလံ ၁ ကိုဖတ်ပါလို့ ကျွန်တော်တိုက်တွန်းပါရစေ။ တတ်နိုင် သလောက်လဲ ခရစ်တော်ရဲ့ ကယ်တင်ခြင်း တရားကို လက်လှမ်းမီသလောက် ဝေငှပါ။ ဝိညာဉ် အသီးတွေရဖို့ ကိုယ်တော်ရဲ့ မွေးနေ့တော်မြတ်ကို နှစ်တိုင်း ဝမ်းမြောက်စွာ ကြိုဆိုနိုင်ကြပါစေ။ အယောက်စီတိုင်း အောင်မြင်မှု ပန်းတိုင် ဆွတ်ခူး နိုင်ကြပါစေလို အစဉ်အမြဲ သတိရ ဆုတောင်းပေးနေမဲ့။ ဟောပြော

ကျွန်မ၏မချစ်ရသူအချစ်များအကြောင်း ၇: ၅ထက်မြက်

တစ်ခါမှ မချစ်ဖူးတဲ့ အချစ်တွေနဲ့ ကျွန်မမှာ အချစ်ရှိနေတယ်လို့ ဆိုလိုက်ရင် စာဖတ်သူများ အတွက် ဆိုလိုရင်းကို အမှန် သိချင်နေကြမှာ ပေါ့နော်။ ဟုတ်ပါတယ် အခုကျွန်မမှာ အချစ်တွေရှိနေ တယ်။ စိတ်ကူးလည်း မယဉ်။ အိပ်မက်လည်း မမက်။ ရင်လည်း မခုန်ခွဲဖူးတဲ့ အချစ်တွေက ကျွန်မရဲ့ နှလုံးသားကို တုန်ခါစေပြီး ဦးနှောက်စား၊ အိပ်ရေးပျက်စေခဲ့တယ်။ ထူးထူး ဆန်းဆန်း မဟုတ်တဲ့ မြင်ကွင်းလေးကနေတဆင့် နှလုံးသားထဲကို ထိုးဖောက် ဝင်လာပြီး မျက်ရည်ကျ စေတဲ့အထိ ဆွဲငင်အား တွေ သိပ်ပြင်းခဲ့တဲ့ နေ့လေးက စပြီး ကျွန်မ ချစ်တတ်လာမှန်း သတိထားခဲ့မိတယ်ပေါ့။ Novena (M.R.T) နားက သော်မဆင်ဘုရားကျောင်း ဖြူဖြူကြီးနောက်က သုံးထပ်အဆောက်အဦး မူကြိုကျောင်းဆောင်ထဲမှာ ကျွန်မရဲ့အချစ်တွေ မွေးဖွားခဲ့တယ်။ ထိုနေရာ လေးသို့ အခေါက်ခေါက်အခါခါရောက်ပြီး ဂုဏ်တော် သီချင်းတစ်ပုဒ်အဖြစ် ဆိုနေကျ ဖြစ်ပေမဲ့ မမျှော်လင့်တဲ့နေ့လေးတစ်နေ့မှာ သီချင်းအားဖြင့် ဝတ်ပြုကိုး ကွယ်ခြင်း အစီအစဉ်တွင် မယုံကြည်သူ ညီအစ်ကိုများမှ အားရပါးရ ဦးဆောင်လိုက်ပုံမှာဖြင့် ကျွန်မအား ဝမ်းသာကြည်နူးမှုနှင့်အတူ ဝမ်းနည်း မျက်ရည် များက တစ်ခုခုလိုနေကြောင်းအား လှုံ့ဆော်ဖော်ပြ လိုက်သည်။ ထိုနေ့ လေးကို မျက်စိထဲတွင် မြင်ယောင်ရန် အိပ်လို့မရတော့ပါ။ မည်သူမှ ဦး မဆောင်သော်လည်း သခင်ယေရှုခရစ်တော် သူတို့ကို ဦးဆောင်နေပါလားလို့ စိတ်ထဲမှ ထင်မှတ်ပြီး မိမိဘက်မှ အဆင့်သင့် သခင် အတွက် ပေးဆပ်ရန် ဝန်လေး နေခဲ့ခြင်းကို နောင်တရ၍မဆုံးတော့ပါ။ ထိုနေရာလေး တွင် အစရှိတဲ့ အတွေးတွေနဲ့ လူတွေကိုချစ်ဖို့ သိပ်ခက်တဲ့ ကျွန်မ အဖို့ စိန်ခေါ်မှုတစ်ခုပင် ဇာတိ ပကတိစိတ် အဓိကရှိတဲ့ ကျွန်မမှာတော့ “ကျွန်ုပ်ရှိတယ် ကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်ပါ” လို့ပါးစပ်မှ ထွက်မလာ ပဲ အရှက်ပြေ သခင်ကို မေးလိုက်ပုံ ကတော့ “ကိုယ်တော် သမီးအကြောင်းကို သိပါတယ်နော်၊ ကိုယ်တော် သမီးကို အသုံးပြုဖို့ တကယ်အလိုရှိလို့လား။” တည်ငြိမ်တဲ့ ယုံကြည်ချက်မျိုးနဲ့ ပေတရု လိုရေထဲ ဖြစ်သွားရင် သခင်ရဲ့ ဘုန်းတော် ကျဆင်း သွားလေမလား။ အမျိုးမျိုး သော အတွေးမျိုးနဲ့ သခင် အတွက် မရတရ ပေးဆပ်သွားဖို့ မိမိကိုယ်ကို ဆက်ကပ် ခဲ့လေသည်။ ခက်သည်က ဟိုလူ ကြည့်မရ၊ ဒီလူကြည့်မရ၊ အရေးထဲ လူမျိုးရေးကလည်း ခွဲခြား၊ ပိုဆိုးတာက မယုံကြည်သူဆိုရင် တစ်စက် ကလေးမှ အကောင်း မမြင်တတ်ပြန်တော့ ကျွန်မ အဖို့ အခက်တွေ့ပြီပေါ့။ တမင် တကာ ငရဲအိုးထဲကျခိုင်းစေ ချင်လို့ အပယ် ငရဲမှ လွတ်မြောက်စေမဲ့ သခင်က ကော ကြည့်ဖြူစွာ လက်ခံ အသုံးပြု မှာလား။ နှလုံးသား ထဲမှ အဖြေ မှန်ကို ကြံစည် စစ်ထုတ်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့ လူတွေကို ချစ်ဖို့ ခက်ပေမဲ့ ဝိညာဉ် နှလုံးသား လေးတွေကို ကျွန်မ သနားတတ် လာတယ်။ တမလွန် အတွက် သူတို့လေးတွေကို ဘဝသံသရာထဲက လွတ်မြောက်ပြီး နိစ္စ ထာဝရ တည်မဲ့ ကောင်းကင်ဘုံကို ကျွန်မ နည်းတူ ခံစားရောက်ရှိ စေချင်တယ်။ ကျွန်မ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်တဲ့ ကယ်တင်ရှင်ယေရှုဘုရား အကြောင်း ကို ဝေငှသက်သေခံဖို့ စိတ်ဆုံးဖြတ် လိုက်တဲ့နောက်မှာတော့ အနည်းငယ်သော ယုံကြည်သူများနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ မြန်မာ့မိသားစုလေးကို အတူလက်တွဲ ပါဝင်ဖို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်တော့တယ်။ သခင်ယေရှုခရစ်တော်သည် ကျွန်မ တစ်ဦးတည်း ပိုင်ဆိုင် သော ဘုရားမဟုတ်ဘဲ လူသားအားလုံး၏ အရှင် ဖြစ်ကြောင်းကို သံဝေဂ

စိတ်လေးများ ရရှိလာ တဲ့နောက်မှာတော့ Singapore ရောက် မြန်မာများ ဆုံဆည်းရာ ခမ်းမကြီးထဲမှာ ကျွန်မရဲ့ အချစ်တွေ စတင်ပေါက်ဖွားလာပြီး အဲဒီထဲက ချစ်သူလေးများကတော့ ကျွန်မအတွက် ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ချစ်သူ လေးများ ဖြစ်နေအုံးမှာတော့ သေချာနေပြီပေါ့။ သခင်ချစ် သောလူသားများကို သခင်ထံ အရောက်ပြန်လည်ပို့ဆောင်ဖို့နဲ့ သခင်နည်းတူ တန်ဖိုးထား ချစ်တတ် လာရန် ကျွန်မ၏ အမုန်းစိတ် ထားများကို မြေမြုပ် သပြေပြန်လိုက်ပြီး မချစ်ဖူးတဲ့ အချစ်တွေနဲ့ ဝိညာဉ်လေးများအား ဆက် ချစ် သွားဖို့ “သခင်ရယ် မစပါ” ဟု ရိုးရိုးလေး ဆုတောင်းမိလိုက်တော့သည်။ သခင်သမီး -

ကျွန်တော်နှင့်အကြင်သူများတိုင်း-၂ မင်းအောင်သက်ကျင်

ကွမ်းသီးချောင်းရွာမှ ကျောင်းသား ကလေးငယ်များ

(ယခင်လမှအဆက်) လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်လောက်က ရောက်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကွမ်းသီးချောင်း ရွာကို အသွားလမ်းမှာ တစ်ချက် ဝင်နှုတ်ဆက်မယ်လို့ သင်းအုပ်ဆရာက ပြော တော့ ကျွန်တော် အရမ်းဝမ်းသာသွားပါတယ်။ (အဲဒီ ကွမ်းသီးချောင်းရွာလေး အ ကြောင်း ရေးထားတဲ့ စာမူကို သခင်စကား အမှတ်စဉ် ၉၀ မှာ ပြန်ဖတ်ရင် အသေး စိတ် သိနိုင်ပါတယ်။) ရွာနား ရောက်လု နီးလေ ကျွန်တော် စိတ်လှုပ်ရှား လေ ပါ ဘဲ။ ရွာလှေဆိပ်ကို လှေဦး ကပ်ချိန်မှာ ကျွန်တော် လှေပေါ်က ခုန်ချပြီး ကမ်းပေါ် တက်လိုက် ပါတယ်။ ဆရာနဲ့ တခြားအဖွဲ့သားတွေက ရွာလူကြီး ကျောင်းအုပ် ဆရာကြီး ဟောင်း အိမ်ကို သွားနေချိန်မှာ ကျွန်တော်က သူတို့နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်တဲ့ ရွာအနောက်ခြမ်းက စာသင်ကျောင်းဆီ အပြေး ကလေး သွားခဲ့ပါတယ်။ ရွာ စာ သင်ကျောင်းဆီ ရောက်သွားချိန်မှာတော့ ရွာထဲက ကျောင်းသားလေးတွေ အ ယောက် ၅၀လောက် ကျောင်းဝင်းထဲ ဆော့ကစား နေတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ ကျွန် တော် သူတို့ အနားရောက်သွားပြီး “ဟေး-မင်းတို့ ငါ့ကို မှတ်မိလား” လို့မေး လိုက်တော့ ကလေးတွေက အံ့ဩ ဝမ်းသာစွာနဲ့ “မှတ်မိပါတယ်”လို့ ဝိုင်းအော်ကြ ပါတယ်။ နောက်တော့ ကျွန်တော် သင်ပေးခဲ့ဖူးတဲ့ သီချင်းလေးကို အားရပါးရ ဝိုင်း အော်ဆိုကြပါတယ်။ ကလေးတွေ အတွက် သကြား လုံး ဝယ်ကျွေးဖို့ အလှူငွေ အချို့ ကို ကျောင်းဆရာမလေး လက်ထဲ အပ်ပေးခဲ့ပြီး ကျန်တဲ့အဖွဲ့သားတွေရှိတဲ့ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ ဆရာကြီးနဲ့ ရွာသူရွာသားတွေက ကျွန်တော်တို့ တစ်ဖွဲ့လုံးကို ပျူပျူငှာငှာ ဝမ်းသာ အယ်လဲ ကြိုဆိုကြပါတယ်။ သူတို့ တစ်ရွာလုံးက မယုံကြည်သူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ အခုလို ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်သူ တွေက လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်လောက်က နာဂစ် အချိန်မှာ မေတ္တာပြ အလှူငွေ ဆေး လာကု ပေးတာကို သူတို့က ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ အခုလို ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုခြင်း မတူသော်လည်း ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မေတ္တာပြမှုကို လက်ခံခဲ့ပါတယ်။ မေတ္တာ ဆိုတာ ပေးသူနဲ့ လက်ခံသူ နှစ်ဦးနှစ်ဘက် အပေးအယူ မျှမှ အကျိုး သက်ရောက်မှာပါ။ ပေးတဲ့သူက စွတ်ပေးပြီး ယူသူ မရှိ၊ တောင်းတဲ့ သူက လွှတ်တောင်းပြီး လှူသူ မလာရင် အလဟဿဖြစ်မှာ အသေအချာပါ။ အခုတော့ ကွမ်းသီးချောင်းနဲ့ စင်ကာပူ၊ စင်ကာပူနဲ့ ကွမ်းသီးချောင်း အပြန်အလှန် မေတ္တာ မျှတဲ့ ပွဲ တစ်ပွဲပါဘဲ။ စင်ကာပူအဖွဲ့က အမြဲလိုလို ကွမ်းသီးချောင်း (မြန်မာပြည်)ကို မလာနိုင်တာကြောင့် ရန်ကုန်မြို့ပေါ်က အသင်းတော်တစ်ပါးက လူငယ်တွေ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်က ခရစ္စမတ် ပွဲတော်ကို သူတို့ ကွမ်းသီးချောင်းရွာမှာ လာကျင်းပပေးတာကို သူတို့ က လိုလို လားလား လက်ခံပေးတာဟာဖြင့် တစ်ရွာလုံး ခရစ္စမတ် စားပွဲသောက်ပွဲ ပြဇာတ် တေးသီချင်းတွေ သီဆိုကြတာဟာဖြင့် ဘေးက ရွာနီးချုပ်စပ်က လူတွေတောင် မနာလို ဖြစ်ရတဲ့ အထိပါဘဲ လို့ အားရပါးရ ပြောပြသွားပါတယ်။ ပထမဦးဆုံး မျိုးစေ့ချ ပေးခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်တို့ စင်ကာပူအသင်းတော် ကိုယ်စား နောက်မှ ရေလောင်းပေးတဲ့ ရန်ကုန်မြို့ပေါ်က အသင်းတော်ကိုလဲ ကျွန်တော်တို့ က ကျေးဇူး တင်ပါတယ်။ အခုလို ဘုရားသခင်ရဲ့ ဖော်ပေါ် အစီအစဉ် မှာ မရည်ရွယ်ဘဲ လက် ဆင့်ကမ်း ဝန်ထမ်းရတာဟာဖြင့် အင်မတန် ဝမ်းမြောက်စရာ ကောင်းလှ ပါတယ်။ နေမမြင့် ခင်မှာ ကျွန်တော်တို့ အဲဒီရွာကနေ ထွက်လာခဲ့ကြပါတယ်။ မနက် ၁၀နာရီ

လောက်မှာ ဘိုကလေးမြို့ပေါ် ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ဗင်ကား နှစ်စီး ငှားပြီး မအူပင်မြို့ကို ဆက်ထွက်လာခဲ့ကြပါတယ်။ လမ်းတလျှောက် မိုးရွာတလှည့် နေပူ တခါ ကြုံခဲ့ပေမဲ့ အဲဒါကားကွန်းတပ် မှန်လို ဗင်ကားလေး စီးခဲ့တဲ့အတွက် သက်တောင့် သက်သာ ရှိလှပါတယ်။

မအူပင် မရောက်ခင် မိုးတအား သည်းလာ တာမို့ ကားကို ဆက် မမောင်းဘဲ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် တစ်ဆိုင်မှာ ခန ဝင်ထိုင်ရင်း လက်ဖက်ရည် သောက်ခဲ့ ကြပါသေးတယ်။ အဲဒီလက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ စမူဆာ မရှိလို့ တခြား ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို စမူဆာသွားဝယ်ခိုင်းတာ မြန်မာပြည်မှာ မွေးပြီး စင်ကာပူမှာ ကြီးပြင်းတဲ့ စင်ကာပူက လိုက်ပါလာတဲ့ လူငယ်လေးက ခါရာမှန်ကို စမူဆာ ထင်ပြီး မှား ဝယ်လာလို့ ဝိုင်းဟားရပါသေးတယ်။ နေ့လည် ၂နာရီ ကျော် ကျော် လောက်မှာ မအူပင်မြို့ကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ကို ဦးဆောင် တာဝန်ခံ ခေါ်လာတဲ့ ပိုးကရင် သာသနာက တာဝန်ရှိသူ ဆရာက မအူပင်မြို့က ပိုးကရင် သာသနာဝင်းထဲ ခေါ်သွားခဲ့ပါတယ်။ မြစ်ချောင်းလေး နံဘေးက ပိုးကရင် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းဆောင်ကို ခန့်ခန့်ညားညား တွေ့လိုက်ရပါ တယ်။ နောက်တော့ ကျွန်တော်တို့ တည်းခိုရမဲ့ အိမ်ကို ခေါ်သွားပါတယ်။ အိမ် အောက်ထပ်မှာ အမျိုးသမီးတွေက နေရာယူပြီး ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသားများ ကတော့ အိမ်အပေါ်ထပ်မှာ နေရာယူကြပါတယ်။ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းသောက် မိတ်ဆက်ပြီး ညနေပိုင်းမှာ ညစာ သုံးဆောင်ရပါတယ်။ ညနေ ၇နာရီလောက်မှာ အဆောင်နေ နာဂစ် မှန်တိုင်းကြောင့် ခိုလှုံလာသူ ကျောင်းသားများကို တွေ့ရပါ တယ်။ တော်တော်များများဟာ လတ္တီကျာ နေရာ ဒေသက ဖြစ်ပါတယ်။ ကျောင်းသား အယောက် ၄၀ ခန့်ဖြစ်ပါတယ်။ အသက် ၆ နှစ်လောက်ကနေ ၁၅နှစ် ဝန်းကျင် လောက်ရှိတဲ့ ကလေးငယ်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ညဦးပိုင်းမှာတော့ ကျွန်တော်တို့ စင်ကာပူက လာတဲ့ အဖွဲ့က တာဝန်ယူရမှာမို့ သင်းအုပ် ဆရာက ဦးဆောင် သဘာပတိလုပ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နာဂစ် ကလေးငယ် ကျောင်းသားများ အတွက် နီးကြားရေး အစီအစဉ်ကို စတင်ပါတယ်။ အဲဒီ အစီအစဉ်မှာ သင်းအုပ် ဆရာရဲ့ ဆုံးမဩဝါဒစကား၊ အဖွဲ့လိုက်သီချင်း၊ တစ်ဦးချင်း သီချင်းများ သီဆိုပြီး ကျွန်တော်နဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်က ကလေးတွေ ခွန်အားရ ပညာရစေမဲ့ ကလေး ကြိုက် ပညာပေး ဝိညာဉ်ရေးရာ ဇာတ်လမ်း တိုလေးတွေကို ဟာသလေး နေ့ပြီး သရုပ် ဆောင် ဝေမျှခဲ့ပါတယ်။ ဇာတ်လမ်း တိုလေး သုံးပုဒ်ဖြစ်ပါတယ်။ ပထမ ဇာတ်လမ်း လေးကတော့ “အကျိုးနဲ့အကန်း” လို့ နာမည် ပေးထားပါတယ်။ ကျွန်တော်က ကုလားသံ ဝဲဝဲနဲ့ စကားပြောပြီး မျက်စိကန်းသူ အဖြစ် သရုပ် ဆောင်ပါတယ်။ လူငယ်လေး ကတော့ ခြေလက် ကျိုးသူ အဖြစ် သရုပ်ဆောင် ပါတယ်။ ဝိညာဉ်ရေးရာ အဓိပ္ပါယ်ကတော့ မျက်စိကန်းသူဟာ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည် လက်ခံခြင်း မရှိသေးတဲ့ ဝိညာဉ်အလင်း မရသူကို ပုံဆောင်ပြီး၊ လက်ခြေ ကျိုးသူ ကတော့ ဘုရားသခင်အတွက် ဘာမှ ဆက်ကပ် လုပ်ဆောင် ခြင်း မရှိသူကို ပုံဖော် ပြသခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ကျောင်းသားကလေးတွေလဲ ဝိညာဉ် မျက်စိကန်းသူ၊ ဘုရားအတွက် မလုပ်ဆောင်သူ “အကျိုးနဲ့အကန်း” မဖြစ်ဖို့ ဝေပွဲ ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒုတိယ ဇာတ်လမ်းကတော့ “ရင်ချင်းဆက်အမွှာ” ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ လူငယ်လေးက ရင်ချင်းဆက် အမွှာအဖြစ် သရုပ်ဆောင် ပါတယ်။ အဖြူအမည်း အရောင်ကွဲ အင်္ကျီနှစ်ထည်ကို တစ်ထည်တည်း ဖြစ်အောင် ကြယ်သီး ပေါင်းတပ်ပြီး ရင်ချင်းဆက် အမွှာလိုဖြစ်အောင် ဝတ်ခဲ့ပါတယ်။ စောင် ကြီးကြီး တစ်ထည်ကို နှစ်ယောက် အတူ ပတ်ပြီး လုံချည်လို ဖြစ်အောင် ဝတ်ကာ ရင်ချင်း ဆက် အမွှာလို ခေါင်းနှစ်လုံးနဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာ တစ်ခုတည်းဖြစ်အောင် ဝတ်ဆင်ကာ သရုပ် ဆောင်ကြပါတယ်။ ရင်ချင်းဆက် အမွှာညီအစ်ကို ကိုဖြူနဲ့ ကိုမည်း (လူကောင်းနဲ့လူဆိုး) အဖြစ် နာမည်ပေးပြီး နှစ်ကိုယ့် တစ်စိတ် ပုံစံ ဖြစ်အောင် တစ်ယောက်က ကောင်းတာကို လုပ်ချင်ချိန်မှာ နောက်တစ်ယောက်က မကောင်း တာကို လုပ်ချင်၊ သွားချင်တဲ့ အမွှာညီအစ်ကို လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်လို့မရ သွားချင် တိုင်း သွားလို့မရ ဖြစ်တဲ့ ပုံစံကို ဟာသနေ့အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဝိညာဉ် ရေးရာ အဓိပ္ပါယ်ကတော့ လူသားတွေ စိတ်နှလုံးထဲမှာ ရှိတဲ့ ဇာတ်စိတ်နဲ့ ဝိညာဉ် စိတ် လွန်ခဲ့တာကို မီးမောင်းထိုးပြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကောင်းတာ လုပ်မိဖို့ ကောင်းတဲ့ စိတ်ကို ဦးစားပေးဖို့ ကျောင်းသားလေးတွေကို သွန်သင်ပေးခဲ့တာဖြစ်ပါ တယ်။ တတိယ ဇာတ်လမ်းလေးကတော့ အပျော်သဘောနဲ့ မော်ဒယ်ရှေးပွဲ ဖြစ်ပါ တယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ လူငယ်လေး နှစ်ယောက်စလုံး မိန်းမ အဝတ်အစားတွေဝတ်ပြီး သနပ်ခါးလိမ်း နှုတ်ခမ်းနီဆိုးကာ မိန်းမလေးတွေလို သရုပ်ဆောင်ပြ လမ်းလျှောက် ပြကြပါတယ်။ ကျွန်တော်က အသံတုနဲ့ မိန်းမသံ ပေါက်အောင် ဟာသနေ့အဖြစ်

ပြောပါတယ်။ ဝိညာဉ်ရေးရာ အဓိပ္ပါယ်ကတော့ ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်သူတိုင်းဟာ သခင် ခရစ်တော်ရဲ့ သတို့သမီးတွေဖြစ်ပါတယ်။ မကြာခင်မှာ သတို့သား ဖြစ်တဲ့ သခင်ယေရှုက သတိုးသမီး ယုံကြည်သူကို (အသင်းတော်ကို) ချီဆောင် သိမ်း ဆည်းဖို့ လာမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် သတို့သမီးလေးတွေလို (မော်ဒယ်လေးတွေ) လှလှ ပပလေးဖြစ်အောင်နေဖို့ သန့်ရှင်းသော အသက်တာနဲ့ အသက်ရှင်ဖို့ ကလေးတွေ နားလည်လွယ် စိတ်ဝင်စားအောင် ဟာသလေးနေ့အဖြစ် တင်ဆက်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ကျောင်းသားကလေးတွေသာမက အုပ်ထိန်းသူ အဆောင်အုပ် တော်အိမ်အုပ်တွေ အပြင် တာဝန်ခံ လူကြီးများကလဲ ကျွန်တော်နဲ့ လူငယ်လေး တင်ဆက်တဲ့ ဇာတ်လမ်း သုံးပုဒ် စလုံးကို ရယ်မောသံ တသောသော၊ လက်ခုပ်သံ တဖြောင်း ဖြောင်းနဲ့ အားပေးသွားကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဇာတ်လမ်းလေး သုံးပုဒ် စလုံးဟာ လူနှစ်ယောက်၊ သုံးယောက်တည်းနဲ့ ကပြခဲ့တဲ့ တစ်ခန်းရပ် ပြဇာတ် လေးတွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် ပြသချိန် တစ်ခုကို ဝမ်ခမ်းခမ်းဘဲ ကြာခဲ့ပါတယ်။ ညလယ်ပိုင်း ရောက်တော့ ဇာတ်လမ်း မကြည့်လိုက်ရဘူး။ အလုပ်ရှုပ်နေတဲ့ ဆရာမ တွေက နောက်တစ်ခေါက် ပြန်သရုပ်ဆောင် ပြခိုင်းတာကို ပင်ပန်းနေလို့ မပြုဖြစ်ဘဲ

သူတို့ ကျွေးတဲ့ နာမည်ကြီး မအူပင် ပဲမှန်နဲ့ မှန်ဟင်းခါးကို စား၊ ရေနှေးကြမ်း သောက်ရင်း မိတ်သဟာရဖွဲ့ခဲ့ကြပါတယ်။ နောက်တစ်နေ့ မနက် မိုးလင်းတော့ မအူပင် ပဲပြည်နံပြားတွေနဲ့ ဧည့်ခံကြလို့ အားရပါးရ စားခဲ့ကြရပါသေးတယ်။ မနက် စောစောမှာ မအူပင်က နာဂစ် ကျောင်းသားများနဲ့ ဘုရားကျောင်းရှေ့မှာ အမှတ် တရ စုပေါင်း ခါတ်ပုံရိုက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ကျောင်းဝတ်စုံလေးတွေနဲ့ လှပ သန့်ရှင်း နေတဲ့ ကလေးတွေရဲ့ အပြုံးကို မနက်ခင်းနေရောင်အောက်မှာ တွေ့လိုက် ရပါတယ်။ မကြာခင်က နာဂစ် မှန်တိုင်းကြောင့် စိတ်ဒဏ်ရာ ရနေတဲ့ ကလေး တွေကို အခု အချိန်မှာတော့ စေတနာ မေတ္တာ အကြင်နာမှန်တိုင်းလေးများ တိုက်ခတ်ပြီး သူတို့ရဲ့ အနာဂါတ် လေးတွေ လှပဖို့ လုပ်ဆောင်ရမယ်လို့ ကရုဏာစိတ်တွေ ကျွန်တော် ရင်ထဲမှာ တဖွားဖွား ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ မနက် ၉နာရီလောက်မှာ မအူပင်မြို့ ကနေ ပုသိမ်မြို့ကို သာသနာပိုင် တောင်းအော် အဲဒါကားကွန်းတပ် မှန်လို ကားနဲ့ ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ ထွက်လာခဲ့ကြပါတယ်။ မအူပင်က ကျောင်းသားလေး တွေက လက် တပြုပြန် ကျန်နေရစ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကားလေးကတော့ အဖွဲ့ဝင် သဦး ကို သယ်ဆောင်၍ ပုသိမ်မြို့ကို ဦးတည်လျှက် --။

မင်းအောင်သက်လွင်

တစ်သက်လုံး မိဘ လုပ်စာထိုင် စား လာခဲ့တာ၊ မိန်းမ ယူတဲ့ နေ့က စပြီး မိဘလုပ်စာ လုံးဝ ထိုင်မစား တော့ဘူးဟု ဟင်း -	ဟာ လိမ္မာလိုက်တာကွာ၊ မိဘလုပ်စာ ထိုင် မစားတော့ဘူးဆိုတော့ ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်၊ ဘုရားသခင်ကို အားကိုးပြီး တစ်အိုး တစ်အိမ်ထုထောင်ခဲ့တာပေါ့နော်။	ဟုတ်ဘူးဗျ၊ ယောက္ခမ လုပ်စာ ထိုင်စားနေ တာ၊ ဟီးဟီး
--	--	---

ကော့စွန်း-မင်းအောင်သက်လွင်

မင်း အောင် သက် လွင် စီ ဓဉ် ထုတ် ပေ သည်